

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 13, 1978 No. 9. VOL. LXXXV.

УНФОНД УККА ДОСЯГНУВ \$ 129,000, ДО ЗАВЕРШЕННЯ ПОТРІБНО ЩЕ \$ 21,000

МЕТА ЗБІРКИ..... \$ 150,000.00
По 11-го січня зібрано..... 129,430.00
Для досягнення мети потрібно ще \$ 20,570.00

Нью Йорк. — З канцелярії Українського Конгресового Комітету, підсумовуючи подані вгорі цифри, рівночасно інформують, що тепер уже не з кожним днем, а прямо з кожної доставки пошти поступають нові впливи Національного Дяту до Українського Народного Фонду від організації і поодиноких платників та всі виглядає на те, що в дні 14-го січня 1978, в якому будуть зроблені останні і остаточні підсумки збірки Фонду за 1977-й рік, цей Фонд не тільки досягне, але дуже можливо й перевищить визначену мету \$ 150,000.00.

В останніх днях більшій впади до УНФонду надіслали такі Відділи УККА:

Лорейн, Огайо — \$ 2,000, Південно-західна Пенсильванія (Піттсбург) — \$ 1,129, Обурн, Н. Й. — \$ 700, Гартфорд, Конн. — \$ 645, Мінеаполіс, Мінн. — \$ 145, Норвіч, Конн. — 135 і Картерет, Н. Дж. — \$ 125.

Поодинокі особи впадили:
Микола Сенчишак (Чикаго) — \$ 500, адв. Юрій та Ірина Волошини \$ 150, проф. Іван Білинський \$ 120, по \$ 100: д-р Б. Яримович, д-р Б. і Н. Сорочівські, д-р Я. Воевідка, Волтер Бакад, інж. Ю. і Т. Нестерчуки, інж. Я. і М. Волошини, А. Соколовська, адв. Олег Калина, І. Бойко і А. Федорович.

УККА пригадує, що в цьому часі проголошується в пресі тільки більшість жертв, а всі платники Національного Дяту будуть своєчасно проголошені у „Конгресових Вістях“.

З канцелярії УККА рівночасно інформують, що згідно з повідомленням телефоном представників Централу Українських Кооператив Америки (ЦУКА) дир. О. Плешкевича та інж. Д. Григорчука, ця установа вже вислала до централу УККА \$ 5,000 на працю Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні, згідно з домовленістю з Крайовою Господарською Радою УККА. Тим самим, ЦУКА виконала вже на 100-відсотків своє зобов'язання.

ВІДЕНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПОШТОВИМИ МАРКАМИ ЗДОБУВАЮТЬ РОЗГОЛОС ДЛЯ УКРАЇНИ

(І.М. Новосівський) — Невеличка українська громада Відня спромоглася на виставку української культури маніфестацію, яка показала, що українець, навіть серед невідданих умов, здатний тримати крок із культурними народами.

У 1967 р. засновано у Відні — з ініціативи її першого голови, сл. п. мгра Ю. Костюка — „Союз Українських Філателістів Австрії“ (СУФА). Це рухливе українське Товариство у тому ж році було прийняте в члени „Союзу Австрійських Філателістичних Товариств“ (САФТ) і разом з ним влаштує, в тому ж році, виставку поштових знаків. Організатори української виставки постаралися, що вже на першій її виставці австрійський поштовий уряд інсталивав у приміщенні виставки окремий поштовий відділ, який приклав нахореспонденціях відвідувачів виставки поштову печатку з німецьким і українським написом. Після цього СУФА — з приводу відзначення певних історичних подій — щороку влаштовувала окремо або спільно з САФТ філателістичні виставки — зокрема поштові значки України — по-в'язуючи українські філателістичні виставки з іншими культурними імпрезами: концертом видатного Хору Церкв св. Варвари в Відні, тощо. У 1976 р. відбулася найбільша філателістична виставка СУФА у Старій Ратуші Відня, до якої приєдналося Українське культурне товариство „Буковина“ з його виставкою українського народного мистецтва.

З приводу 10-річчя існування Товариства, СУФА влаштував 25-27 листопада 1977 р. у залі Томи, Домініканської Церкв, при Поштовій вулиці ч. 4 (поблизу церкви св. Варвари), дуже вдалу філателістичну ви-

Ред. Борис Янінський

ставку, яку ми мали нагоду оглядати.

Зафіксував довідомство, що до Почесного комітету виставки входили: Кардинал Кінг, Кардинал Й. Сліпий — Патріарх Української Католицької Церкви, по-садник Відня, Леопольд Грац, голова САФТ, інж. Курт Брунор та інші урядові особистості.

Експонати виставки досить багаті, зокрема урядовими поштовими значками відродженої Української Держави 1917-1920 рр. Важливе місце займає частина спеціалізованої збірки Євгена Кобилянського: Україна 1918-1920 рр.; Я. С. Терлецького: Карпатська Україна; Михайла Світлика: поштові значки поштової округи Поділля; О. Буська: Західна Україна й перший випуск українських марок на Україні; Р. Дубиняка: Збірка поштових переказів із живимим надруку Тризуба навіть вже за владі совєтської України; Осипа Кокіля: Значки Канади й ООН; Б. О. Паука: 200-річчя САФТ; Фридеріка Ганчак: Скульптури й фрески на поштових значках європейських країн; В. Янінського: Мистецтво Східних Церков; Д-ра В. Кліша: Дипло-

(Закінчення на ст. 6-й)

ПАМ'ЯТАЙТЕ САМІ ТА ПРИГАДАЙТЕ ІНШИМ

Іміграційна й Натуралізаційна Служба пригадує всім мешканцям ЗСА, які не є американськими громадянами, що вони протягом січня зобов'язані зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формулярі можна одержати в кожному поштово-уряді, а також у всіх бюро Іміграційної і Натуралізаційної Служби.

ЗСА дебатують над вартістю обіцянки Брежнєва

Вашінгтон. — З уваги на те, що протягом останніх 3-ох років американська і совєтська делегації не змогли дійти до порозуміння відносно включення совєтського бомбовика „Бекфасер“ у проєкт нового договору щодо обмеження стратегічної атомової бомби, бо Совєтський Союз твердить, що „Бекфасер“ не повинен бути зарахований до категорії стратегічної зброї, уряд ЗСА планує звернутися з пропозицією до совєтського лідера Леоніда Брежнєва, щоб в особистому листі зобов'язав совєтський уряд не розмішувати тих бомбовиків на небезпечних для ЗСА теренах і обмежити їхній засяг.

Цивільні урядові чинники ЗСА надіють, що в такий спосіб можна буде усунути одну з найважливіших перешкод для підписання нового договору, твердять, що особистий лист Брежнєва відіграє таку ж роль, як формальна угода. Натомість більшість військовиків, зокрема ті, які виходять у склад Об'єднаних Шейфів Штабу, твердять, що лист Брежнєва не матиме

ваги міжнародного договору і якщо Совєтський Союз у майбутньому не додержитися обіцянок, висловлених у листі Л. Брежнєва, то ЗСА не матимуть жадної легалістичної підстави твердити, що Москва не дотрималася договору.

Коментатори передбачають, що не тільки військовики, але також багато законодавців, між ними демократичний сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон, противитимуться пропозиції щодо особистого листа Брежнєва, аказуючи, що Совєтський Союз, знавши, що Совєтський Союз не додержався різних зобов'язуючих міжнародних договорів, не ватиметься порушити обіцянку, висловлену в особистому листі.

Похизує уряд ЗСА формально, що не інформував Москву про можливість особистого листа від Брежнєва, але речники Білого Дому твердять, що такий лист — це найкращий спосіб усунути застій щодо нового договору відносно обмеження стратегічної ядерної зброї.

Світовий Академічний Комітет Вільних Українців відбув свої збори

Вашінгтон (Д. К.) — Оснований в Оттаві 1975 р. Світовий Академічний Комітет Вільних Українців (САКВУ) відбув тут 29 грудня 1977 р. свої трирічні загальні збори. Із звітів уступаючої управи за роки 1975, 1976 і 1977 присутні довідалися про акції САКВУ на міжнародному форумі (репрезентатива української вільної науки на конгресах, патронат над Емською науковою конференцією в 1976 р., інтерв'ю в ЮНЕСКО, меморандум — у співпраці з ТПРМ — д-ров Куртов Валдай-Гомові в справі лінгвістичної в СССР в 1977 р. й ін.) та на внутрішньо українському відтинку (підтримка заходів у справі катедр українознавства в Південній Аме-

риці й Австралії, виступи на різних загально-національних імпрезах, тощо). У висліді нарад обрано нову управу САКВУ в складі: проф. Яр. Рудницький (Канада) — президент, проф. М. Степаненко (ЗСА) — віцепрезидент, проф. Оксана Борухенко (Бразилія) — генеральний секретар, члени управи стали: проф. К. Біда (Оттава), проф. Д. Шогрин (Урбана-Шамплен), проф. Ольга Кочан (Сідней), проф. С. Коваль (Каракас), проф. Ірина Віль (Марбург). Крім цього рішення запросяти до Ради САКВУ проф. І. Гордієва (МакКвоїр, Австралія) та проф. П. Цимбалістого (Лондон, Англія), всіх на нову трирічну каденцію 1978-1980.

Заповідають другий семестер Філії УКУ в Монреалі

Монреаль (ОУПС). — Після успішного першого семестру Українського Католицького Університету — Філії в Монреалі, що пройшов у формі систематичного курсу української мови під керівництвом проф. Яр. Рудницького, планується відбутися другий, зимовий, семестр УКУ в формі курсу-семінара п. н.

Американська газета відмічує „спеціальний подарунок“ українців для Нью Йорку

Нью Йорк. — Найбільш поширений місцевий щоденник „Дейлі Нюз“ надрукував в своєму недільному виданні з 8-го січня під заголовком „Спеціальний подарунок“ редакційну статтю, яка говорить сама за себе. Передаємо її в англійському оригіналі і українському перекладі:

While there hasn't been much building in New York City in recent times, one new structure on the lower East Side will certainly be a neighborhood landmark for generations.

The nearly completed St. George's Ukrainian Catholic Church at Hall Place and E. Seventh St. is truly a monument to the faith of Ukrainians and to their faith in New York City.

Even though many of their members had moved to the suburbs, church officials decided to build the magnificent, nearly \$3 million Byzantine style church in the old neighborhood in Manhattan. As a result, the church is attracting young people back to the city.

Every New Yorker owes a heart-felt thanks to those who worked and contributed to the building of their very special gift to this city.

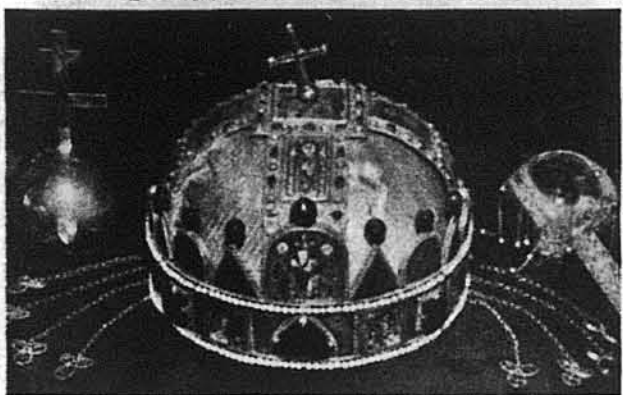
Під час того, як в місті Нью Йорку в останньому часі не було багато будови, одна нова структура в довшій Східній частині цілком певно буде сусідським межовим знаком для поколінь.

Уже майже завершена українська католицька церква св. Юра при Голл-плейс і Східній Сьомій вулиці є справжнім пам'ятником віри українців та їхнього довіри до Нью Йорку.

Хоча багато з їхніх членів перенеслися на передмістя, церковні власті вирішили побудувати величаву, коштовну майже трьох мільйонів доларів церкву у візантійському стилі в старій ділянці Мангеттену. В результаті церква заохоче молодих людей до повернення назад до міста.

Кожний ньюйоркчанин винен сердечну подяку тим, що працювали та причинилися до їхнього дуже спеціального подарунку цьому місту.

Мадярські власті встановили строгу охорону корони св. Стефана

Будапешт. — Зразу після того, як в п'ятницю, 6-го січня, американська делегація, очолювана державним секретарем Сайрусом Венсом, передала мадярським урядовим чинникам корону св. Стефана та інші королівські регалії, які від 1945-го року були під опікою ЗСА, мадярський комуністичний уряд встановив строгу охорону корони та регалій, які тимчасово знаходяться в будинку парламенту. Чотири воїки постійно стоять на стійбі біля регалій, а крім того інші вартові пильнують ці національні скарби на кількох телевізійних екранах.

Речники мадярського уряду інформують, що корона, яку Папа Сильвестер II-ий майже 1,000 років тому переслав королеві Стефанові, першому християнському володареві Мадярщини, та інші регалії правдоподібно будуть перенесені до Національного музею в Пешті, тобто до модерної частини столиці Мадярщини. Проте, коли буде відбудований королівський палац у Буді, знищений під час Другої світової війни, то корона і регалії будуть перенесені туди. Буде це старовинна частина Будапешту, де знаходяться архітектурні пам'ятки з часів середньовіччя, але також споруди з 20-го століття і навіть з часів після Другої світової війни.

Два чергові совєтські космонавти прислалися до двох інших у космічній лабораторії

Москва. — Два совєтські космонавти вилетіли у вівторок, 10-го січня, космічним кораблем „Союз-27“ в середі, 11-го січня, в 9-й годині вранці злучилися з космічною лабораторією станцією „Салют-6“, яка літає в космосі вже від 29-го вересня минулого року і з якою злучилися два інші космонавти 11-го грудня минулого року, причаливши туди космічним кораблем „Союз-25“.

Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило про відліт „Союзу-27“ пів години після його випуску з космодрому в Байконурі, в центральній-азійській частині СССР. Це вперше в історії космічних польотів, що з лабораторією станцією злучилися два космічні кораблі.

Кораблем „Союз-27“ вилетіли космонавти Владімір Джанібеков, якому 35 років, і 45-літній інженер Олег Макаров. В космічній лабораторії „Салют-26“ перебували космонавти Юрій Романенко і Георгій Гречко. Цей останній, повідомив ТАСС, перевірив зовнішню частину лабораторії, особливо місце причалення для „Союзу-27“,

В ДЖЕРЗІ СІТІ ПОМЕР СВ. П. ЙОСИФ ТЕЛЕЦЬКИЙ

Джерзі Сіті. — В середу, 11-го січня 1978, тут помер на 69-му році життя св. п. Йосиф Телецький, колишній судовий урядовець в Тернополі і Самборі. Панакхид за спокої душі Покійного відбудеться в п'ятницю, 13-го січня, в год. 8-й вечора в похоронному заведенні Ковальська при Гренд вулиці, а похорон в суботу, 14-го січня, в год. 9.30 з української католицької церкви св. Петра і Павла на український православний цвинтар в Банд Брук. Осиротів сестру Стефанію з мужем Іваном

яке мало бути пошкоджене під час невдалої спроби сполучення „Союзу-25“ з минулого жовтня. Він повідомив космодром в Байконурі, що пошкоджені нема і шойно тоді запущено в простір „Союз-27“.

Як відомо, Совєтський Союз приділяє особливу увагу сполученню космічних кораблів в рамках своєї програми дослідів космічних обширів. Ця програма, що її започатковано в 1971-му році, націляла на ряд труднощів, включно із смертю трьох совєтських космонавтів. „Салют-6“ є першою в історії лабораторією, яка має місце на причалення двох космічних кораблів.

Дотеперішній рекорд перебування в космічній лабораторії встановили американські астронавти в 1974-му році, перебувши 84 дні в космічній лабораторії „Скайлаб“.

Сполучення двох кораблів з космічною лабораторією є ключовим для постійного функціонування лабораторії, до якої періодично мусить бути доставлений кисень, їжа та інші необхідні матеріали.

СИМФОНІЯ РЕВУЦЬКОГО В РАДІО

Нью Йорк. — Цієї п'ятниці, 13-го січня, радіостанція WNYC-FM передаватиме на хвилях 93.9 в часі між год. 8-9 ввечері на програмі „Мастерворк Аур“ симфонію Ревуцького, яку головний твор. В програмі зазначено, що Ревуцький це український композитор. Ця сама програма буде повторена чергового дня, в суботу, 14-го січня, від год. 9-й рано.

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІ ДИСИДЕНТИ ВИКЛИКАЮТЬ РЕЖИМНИКІВ НА ДІЯЛОГ

Відень. — Група чехословацьких активістів в обороні прав людини і громадянських прав, яка прийняла назву „Хартія-77“ після публікації документу 1-го січня, 1977-го року, звернулася до чехословацького уряду з пропозицією започаткувати діалог в справі прав людини — „у відповідному місці, а не у в'язничних камерах“. Цю пропозицію видвинула група активістів 1-го січня цього року з нагоди першої річниці публікації „Хартії-77“, під якою підписалося 400 осіб, серед них численні інтелектуали, науковці і навіть кілька колишніх членів уряду. Це число зросло до 932-ох осіб, які підтримують „Хартію-77“ і останню пропозицію започаткувати діалог з урядом. Від часу проголошення цього документу чехословацькі власті повели нагілку на

осіб, які його підписали: деяких заарештовано, інших видворено або звільнено з праці.

Члени „Хартії-77“ повідомили західних кореспондентів про їхню пропозицію діалог з урядом кілька днів після переселення цього нового документу крайові асамблеї та урядові. Зроблено це тому, що в минулому власті закидали дисидентам, що вони доводяться про обороні заходи групи від закордонних кореспондентів. Щоб уникнути подібних закидів, група рішила спершу звертатися до властей, перекладаючи кілька днів і шойно тоді інформувати західних кореспондентів.

Пропозицію діалогу з урядом підписали три речники групи: Ірі Гаск, Лядіслав Гейданек і Марта Кубісова.

Поширюється гурт робітників- дисидентів в Москві

Москва. — Дейвід Шпідер кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ у виданні цієї газети зі середі, 11-го січня ц. р., інформує, що тут відбулася друга з черги протестаційна зустріч із західними кореспондентами групи робітників-дисидентів, що їх очолює колишній керівник вуглекопів В. А. Клебанов, робітник в Донецькому басейні в Україні. Його заарештувало 20-го грудня м. р. КГБ за те, що він розповів західним журналістам у Москві про використання совєтською владою робітників, про непошанування їхніх прав як робітників, і як людей, про корупцію уряду та інші справи, пов'язані з робітничим питанням. Совєтська прокуратура орєкла В. Клебанова умовою хворим і запроторила до психіатричної лікарні на перевірку.

Йому вдалося видобути з цієї лікарні, мабуть, завдяки широким відомостям в західній пресі і протестові деяких робітничих спілок у зв'язку з арештом кількох надцятих робітників.

До протестаційного руху робітників приєднається чимраз більше осіб, з яких деякі розповіли західним журналістам про свої труднощі. Тамара М. Манакова, головний книговод в Кримському курорті, зазнала переслідування, коли вона завважила, що жінка управління побирала хабарі і продала пофальшовані посвідчення до перебування на курорті тим, в яких нема багання чекати в черзі. Тамара Манакова також сказала, що заряд курорту замовляє виключно для себе люксовий харч — кав'яр і каву, привласнює собі нову готельну постіль і коци, підмінуючи

Венера Г. Карпова медсестра з Уфи, АССР, розповіла, що вона мешкала зі своєю матір'ю в апартментах, якими заряджувала управу школи, коли ж її мати померла, управитель школи прогнав її з її мешкання. Тоді В. Карпова звернулася з проханням в шій справі до заряду шпиталю, в якому вона працює, але їй сказали, що в них всі мешкання зайняті. Коли вона наполегливо і беззастанно почала звертатися до Центрального Комітету і до газети „Правда“ до офіційно совєтської Компартії, це так розлозло, що її звільнено з праці.

Східна Німеччина закрила бюро західно-німецького журналу

Берлін. — Минулого вівторка, 10-го січня, міністерство закордонних справ комуністичної Східної Німеччини наказало західнонімецькому журналові „Дер Шпигель“, головний осідок якого знаходиться в Гамбургу, закрити своє бюро в Східному Берліні, закидаючи журналові, що поміщує статті, які, мовляв, „наклепами на Німечку Демократичну Республіку та на її громадян“.

Головний редактор „Дер Шпигеля“, Ганс Делте-Бекер, заявив західним кореспондентам, що матеріали, що їх східно-німецькі власті називають „наклепами“, фабрикацією агентів Західної Німеччини — це політична декларація „дисидентських кіл у комуністичній партії Східної Німеччини“, а не жадна західна провокація.

Згадані статті в „Дер Шпигелі“ твердили, що перший секретар східнонімецької компартії Еріх Гонекер „займається нелегальною діяльністю“, наприклад, признає членів своєї родини, а саме, свою жінку, її брата і тестя на важливі урядові та партійні пости. Редактор журналу твердить, що не може виявити авторів цих статей, бо не наразило б їх на арешт чи інші репресії з боку комуністичних властей Східної Німеччини.

Гунтер Гавс, представник Західної Німеччини в Східному Берліні, у вітворок вніс формальний протест проти закриття бюро „Дер Шпигеля“, передаючи його кільком східнонімецьким міністерствам, включно з міністерством закордонних справ.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY NEWS
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів, щоб вони не приймали до уваги ніяких листів, які надіслані редакції, незалежно від того, чи вони надіслані до редакції чи до автора. Редакція не відповідає за зміст листів, які надіслані до редакції, незалежно від того, чи вони надіслані до редакції чи до автора.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Оправдане обурення

Минулої п'ятниці, 6-го січня, американська делегація, очолювана державним секретарем Сайрусом Венсом, передала у Будапешті комуністичному уряду Мадярщини корону св. Стефана, якою протягом майже 1,000 років були короновані володарі тієї країни, як теж інші королівські регалії. Корона і регалії від 1945-го року знаходилися під охороною ЗСА, коли тодішній антикомуністичний мадярський уряд передав її американським властям, боячись, що корона попаде в руки совєтських військових частин, які наближались до Будапешту.

Рішення Білого Дому передати королівські регалії комуністичному режимові Мадярщини викликало цілком оправдане обурення з боку мадярів у ЗСА та в інших країнах вільного світу, як теж протестатинні акції багатьох американських законодавців. Вони підкреслюють, що корона св. Стефана — це символ мадярської державності і символ політичної, національної та релігійної свободи мадярського народу і тому не повинна була бути передана диктаторському комуністичному режимові, який був встановлений за допомогою совєтських окупаційних військ і далі є маріонеткою Кремля, бо під сучасну пору в Мадярщині перебуває коло 200,000 совєтських вояків. Совєтський Союз в 1956-му році силою зброї придушив повстання мадярського народу проти Москви і маріонетного мадярського уряду, а тепер президент Джиммі Картер, руками державного секретаря Венса, передає корону св. Стефана та інші королівські регалії цьому ж режимові — нарікаючи мадярські патріоти та їхні прихильники по всіх країнах вільного світу. Вони теж дорікають Папі Павлові VI-му за те, що заявив Білому Дому, що не матиме жадних застережень проти передавання регалій Будапештові.

Обурення мадярських патріотів і їхніх прихильників оправдане також тим, що коли американські власті одержували корону св. Стефана під опіку, то під умовою, що не передадуть її Будапештові аж поки в Мадярщині не буде демократичного уряду, обраного мадярським народом шляхом вільних виборів. Теперішнього комуністичного ватажка і диктатора Яноша Кадара аж ніяк не можна назвати демократично обраним провідником мадярського народу.

Дотепер всі попередні уряди ЗСА, хоча дипломатичними зв'язками визнавали, що комуністичний режим є „де факто“ урядом Мадярщини, то ніколи не признавали, що той уряд має моральне право володіти над мадярським народом. Відмовою передати Будапештові корону св. Стефана попередні американські уряди постійно підкреслювали, що комуністичний режим не є урядом, обраним мадярським народом, тобто не давали цьому диктаторському режимові моральне визнання і зазначували, що корона св. Стефана перебуватиме під охороною американських властей аж до часу звільнення Мадярщини з-під комуністичного гніту, що його встановили і дали втримувати при владі совєтські військові частини.

Рішення президента Картера передати корону св. Стефана Будапештові тепер інтерпретується, як визнання, що комуністичний маріонетний режим Яноша Кадара має моральне право володіти над мадярським народом. Отже, передача корони і регалій — це чергова капітуляція ЗСА перед комуністичним блоком. Цю капітуляцію погіршує факт, що на неї погодився також Папа Римський. Визначачи за диктаторським режимом Кадара моральне право володіти над мадярами, уряд президента Картера, як теж Ватикан, посередньо признають таке право всім урядам комуністичних держав Центральної та Східної Європи, сателітам і маріонеткам Кремля. Чи не вистачало Америці, що дипломатично визнавала ці комуністичні режими? Чи мусіла вона, разом із Ватиканом, тепер надавати цим диктаторським урядам, маріонеткам Москви, ще і моральне визнання?

Обурення законних речників мадярського народу у вільному світі цілком оправдане і до нього долучаються українці та всі, хто цинить волю.

3 ПОЗИЦІЇ СИЛИ ЧИ СЛАБОСТІ?

(З ПРИВОДУ SALT II ПЕРЕГОВОРІВ)

(М. Б.). У зв'язку з женецькими переговорами про обмеження стратегічної ядерної зброї — SALT II — в чужій і нашій пресі пишеться багато про кремлівську схидність і фальшивість, із якими совєти підходять до тих переговорів. Є серйозне підозріння, що СРСР намагається добути таку перевагу у зброєннях, щоб могли заатакувати безкарно Захід і підкорити його собі. Що СРСР не був би від того, коли б це вдалося без небезпечки самознищення, то про те не може бути сумніву. Але нинішня ситуація така, що вони побоюються ризиків, щоб не знайти знову у позиції слабшого, у якій вони дуже погано почувалися у 50-х і 60-х роках. Вони теж свідомі того, що ЗСА не такі наївні, що дали б зіпхати себе на позиції видимо слабшого. Тому, хоч у їх снуваннях про те не говориться, виглядає, що вони погодилися на принцип паритету, який одиноким може забезпечити основний і істотний для уникнення ядерної конфронтації принцип стабільності у зброєнні.

Принцип стабільності полягає в тому, щоб вилінувати страх, що одна сторона може досягти такої мілітарної переваги над другою, що може її безкарно заатакувати і спаралізувати, не намагаючись себе на відплату і не ризикуючи власною загрозою. Це критерій радше психологічної, ніж фізичної сили. Як між двома сусідами, які не бояться один одного, хоч які вони вороги, бо почувують себе силою рівними, і тому не підуть на ризик напасти на себе. Перевага, якою побоюються обидві сторони, то більше квалітативної напруги, чим кількості. Не є небезпечною для одної чи другої сторони, коли одна буде мати, скажімо 3,000, а друга 2,500 ракет менш більш рівної нинішньої сили, бо хоч як прецизійні і якої вибухової сили вони не були б, ніяка сторона не зуміє вилінувати такого числа ракет противника, щоб тим, що остануться, не знищити агресора. Побовання отже, що американська сторона може погодитися у SALT II переговорах на таке відношення кількості і якості ракет, яке може виглядати як уступка Совєтському Союзові — не є серйозною. Коли б ЗСА погодилися навіть на такі умовини, то було б це радше виявом самопознання і сили ЗСА. Вага більше у перцепції власного потенціалу і потенціалу противника, а не кількості, і навіть якості еквіваленту ракет. Важливо є отже радше загальна оцінка совєтського потенціалу, чим його мілітарного потенціалу в окремих секторах, як рахуючи кількість і якості їхніх ракет, підводних човнів, літаків,

колі говорять про той потенціал у загальному, то слід мати на увазі і не забувати, що коли нині ЗСА мають одного потенціального ворога — СРСР, то Совєтський Союз має двох: Захід і Китай. Нинішня ситуація СРСР є менш більш подібною до гітлерівської перед Другою світовою війною.

Атакуючи Схід, Гітлер не рахувався серйозно з тим, що прийде йому доводиться на двох фронтах. Коли б нині СРСР заатакував Захід, то є майже певним, що Китай використає би ту нагоду (хіба ж не даром Кремль тримає на тому фронті понад 40 дивізій!), ну, а внутрішній фронт міг би бути для СРСР досить несприятливим. З тих причин не можна у переговорах про роззброєння не мати на увазі, що совєти мають деяку рацію, коли підкреслюють у своїх вимогах, що на випадок війни проти них могли б бути спрямованими ракети не тільки ЗСА, але і Франції, Британії, Китаю і есентуально Ізраїлю, коли СРСР таких союзників, вивідуваних ядерною зброєю, не має. Але ми поставили питання „сильні“ Совєтського Союзу на західному відтинку. Як сильні вони тут насправді?

Європа почувалася безпечною і не рахувалася серйозно з агресією зі Сходу. Що дає Європі те почуття безпеки? Перш усього, безпека у нутрі: п'ята колона, хоч діє, великого ефекту не має. Якщо ж йдеться про діяльність європейських комуністів, то європейці здають собі справу з того, що комунізм був небезпечним доти, доки був монолітним і директивним з Москви знаходили послух. Єврокомунізм є більш небезпечний для Кремля, чим для оборонної сили Європи. Ні Бельгусер, ні Марш не піддалися б під диктат Кремля після довіду сателітських країн. Оба вони не задовольні долі Грекові і Чаушеску, і навіть коли б і прийшли комуністичні партії Італії чи Франції до впливів в уряді, то вони не пішли би на обмеження вільного ринку, ні на обмеження свободи, а їх програми різнилися б від соціальних хіба тим, що поширили б може більше націоналізацію підприємств і пішли б в тому дещо далі, чим соціалісти. Часи ідеологічних здобутків Совєтського Союзу в Європі скінчилися. Європейський націоналізм є сильний, щоб підкоритися російському, а хіба нині вже і свілому ясно, що правдивим мотором сили СРСР є російський націоналізм, як урешті-решт діють нинішні під комуністичними режими китайські, в'єтнам-

час відомої акції проти жидівських лікарів на Кремлі під закидом, що вони в порозумінні з американською й британською розвідками планували вимордувати совєтських лідерів (акцію закінчила нагла смерть Сталіна), д-р Штерн дістав партійну кару, яку згодом уневажили. Мимо того мав ворогів поміж лікарями в Вінниці, а після того, як його син Август вніс подання про виїзд з Совєтського Союзу, його заарештовано й поставлено під суд. Подання на еміграцію вніс Август Штерн 6 листопада 1973 р.; 25 квітня 1974 НКВД вимагало інтерв'ю д-ра Штерна, від якого він відмовився. 12 травня відбувся влом до дому Штерна, а 29 травня доктора заарештовано й процес зачався 11 грудня, отже слідчий арешт тривав шість місяців і два тижні. Процес закінчився 31 грудня, тривав 21 днів. За брання хабарів і обман присуджено йому до карі вісім років позбавлення волі в поправчо-трудових таборах із загорєнням режимом та конфіскацією всього його майна. Внесена його адвокатом касаційна скарга була відкинута Найвищим Судом Української СРСР. 14 березня 1977 д-р Штерн був звільнений і одержав дозвіл на еміграцію, перебувши у в'язниці 2 роки, дев'ять місяців і 15 днів. Звільнення без сумніву було вислідом великого розголосу справи в вільному світі, а зокрема підготовки розправи перед міжнародним трибуналом, як мала відбуватися в дні 24-25 березня 1977 р., тобто десять днів пізніше, в Амстердамі. Д-р Штерн був 31 лідером Комсомолу й комуністичної партії, членство в якій йому відбили за хвилю арештовування.

Книжка, яку реферуємо, й перебіг процесу спираються, за словами видавця та самого д-ра Штерна, на транскрипти запису на магнетофонній ленті, зроблених потаємно синами д-ра Штерна, Августом і Віктором, в часі процесу, який порівняно із стенографічними записами, зробленими іншими привіями. У примітці до своєї статті про правну основу процесу, яка попереджує книжку, що її написав Леон Ліссон, професор права Єльського університету, він підписує так: „Я бачив значну частину матеріалу, який мав би бути російським транскриптом з лент; я не чув закордованого. Мої коментарі допускають, але не в квестіонують, ані не підтверджують автентичності (неофіційного) рекорду“ (стор. 261). До цих слів можна б додати, що не підносять поваги книжки також подекуди театральні-драматичні вставки в тексті книжки а ще

К. Крупський

„БАБИН ЯР ПАРК“ В ДЕНВЕРІ

Мені, як українцеві, приємно є відмітити на цьому місці те, що Джералд Райтлінгер є англіїським письменником жидівського походження. Він є автором багатьох книжок, а в цьому числі книжок „Кінець розв'язки“ — про насильство гітлерівської Німеччини в Європі, а головово в Україні. Ця книжка появилася також в німецькій мові і робить Україні та українському народові добру прислугу, бо до того часу про гітлерівський терор в Україні ніхто так об'єктивно не написав, як це зробив Райтлінгер. Не менше об'єктивно описав Райтлінгер спротив українського народу проти нацистів та героїчну боротьбу Української Повстанської Армії. Між іншим, Райтлінгер згадав про те, що Бандера дав наказ для УПА протиставити акції нищення жидів і не брати в ньому участі. Треба мати на увазі те, що свого часу Райтлінгера уважали авторитетним письменником, а особливо в справах гітлеризму.

Не менше відомим та авторитетним науковцем і письменником є д-р Ганнаг Арент, авторка більшої наукової праці „Походження тоталітаризму“, яку Макс Гельтман звів слушно називає класичною. В своїй праці вона широко розглядає антисемітизм, однак зовсім не бачить його в українському народі, хоч в кількох місцях своєї праці згадує Україну та признає те, що український народ, так як і жиди в російській імперії, терпів і терпить від російського імперіалізму. Як науковець, д-р Арент прекрасно знає, що кожен народ має свою юрбу, товпу чи масу, яка одного дня кричить осанна, а другого — розпни. Про це вона зга-

сський, чи інші націоналізм. Інтернаціоналізм може есентуально здержатися у формі „економічної співпраці“, як Європейський Спільний Ринок, але в не в тій формі, яку намагається накласти Совєтський Союз світові в часі Комінтерну. Шлях вилізю з мішка надто наглядно. Впливи СРСР в Європі наявно коряться і володарі Кремля настільки розумні, що здають собі з того справу і намагаються спровокувати переконати той Захід, що вони „гуд гай“, яким можна довіряти, а головово з яким можна торгувати, що є нині чи не головово турботою Кремля: покращити умовини життя совєтського консумента, бо після 60-літнього досвіду той консумент такий хоче „жити краще, жити веселіше“, яке йому обіцяється, а який втішається люди Заходу, а не він.

Як же сильний СРСР на азійському відтинку? (Закінчення буде.)

СССР СПОВІЛЬНЯТИМЕ ЗРІСТ ПРОДУКЦІЇ

Москва. — В середу, 10-го грудня ц. р., Совєтський Союз оголосив свій економічний план на 1978 рік, який передбачає зменшення продукції майже на всіх відтинках, за винятком тяжкої індустрії, яка переважно служить військовим цілям, але її зріст є відсотково найнижчим від часу закінчення Другої світової війни. Виступаючи перед Верховною Радою, голова планувальної комісії Миколай К. Байбаков накреслив нові економічні плани уряду і заповів, що відповідно до запланованого скорочення загальної продукції Рада Міністрів планує пропозити Верховній Раді план скорочення також товарів першої потреби, включно з харчовими продуктами, з огляду на недовір збору зернових культур, бо замість передбачених 224 мільйонів тонн, зібрано в 1977 році тільки 195 мільйонів тонн. Обмеження заторкує також енергетику,

включно з нафтою, помімо того, що Совєтський Союз є найбільшим продуцентом нафти у світі. СРСР задумує видобути в 1978 р. 575 мільйонів метричних тонн нафти (11,5 мільйонів бочок кожного дня). Ця цифра становить підвищення тільки на 25 мільйонів метричних тонн більше від 1977 р. і є абсолютно невиспівною, щоб задовільнити власні потреби і потреби сателітів. Як-що йдеться про видобуток природного газу, то його заплановано здобути в 1978 р. тільки 13,000 мільйонів кубічних метрів, на 1,000 мільйонів більше, як в 1977 р. Подібно мається справа з видобутком вугілля: в 1977 р. видобуто 711,5 мільйонів тонн, в 1978 р. планується здобути тільки 746 мільйонів тонн. Верховна Рада СРСР, яка займається тепер розглядом економіки СРСР, повинна затвердити представлений Радою Міністрів економічний план ще в кінці цього тижня. Політичні спостерігачі і кореспонденти звернули увагу, що при обговорюванні такої важливої справи, як економіка країни, був відсутній на нарадах генеральний секретар ЦК КПСР і голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід І. Брежнев і ніхто не давав жадного висноєння у цій справі.

Інший кремлівський верховод, який виконує функції міністра фінансів в Раді Міністрів СРСР, Василь В. Гарбузов, представив Верховній Раді до затвердження бюджет, який передбачає 17,2 мільйонів рублів (23,7 біл. доларів) витрат на оборону і військові цілі.

Цифра менш-більш така сама, як в минулому році. Західні спеціалісти однак стверджують, що ця сума дуже релятивна, бо фактично Совєтський Союз витрачає на оборону і модернізацію своєї армії 118 мільйонів доларів в порівнянні з 84-ма мільйонами, що їх витрачають ЗСА. Зріст тяжкої індустрії СРСР передбачено тільки на 4,7 відсотки, легкої індустрії і харчових продуктів на 3,7. Маршал І. Голдман, спеціаліст від совєтської економіки, відмітив, що не все, що було представлено Верховній Раді, мусить бути здійснене, бо на протязі двох років 10-ої п'ятиріччя багато дещого може змінитися. Наприклад, СРСР мусить продукувати більше нафти, щоб зааспокоїти своїх консументів, головово в сателітних країнах, і при тому здобути тверду валюту на Заході для справного функціонування законордонної торгівлі. Голдман заявляв, що совєти не переживали рецесії, але зменшення продукції може мати вплив на внутрішній економічний відноєння, що є подібним до рецесії. У зв'язку з цим ЗСА сподівається, що СРСР закупить в Америці значно більше, як 8 мільйонів тонн пшениці, як раніше передбачалося. В кінці свого плану Байбаков відмітив, що дещо зростуть заробітні платні і пересінний заробіток робітників становитиме в 1978 р. 159 рублів (219 доларів) у місячному відноєнні.

Тому нам здається, що й тепер ті, що згадують про ті жертви німецького терору, виявляють моральну жорстокість, коли згадують тільки про одних колябонтів (тільки українських), а цілво промовчують інших, а головово промотора тих злочинів — німців забувають не вповні окресленим словом „нацисти“.

Чи справді український народ є таким злим? В публікації проф. С. І. Гольдфельд „Жидівська національна автономія в Україні в 1917-1920 рр.“, виданій Інститутом для вивчення СРСР, сказано, що закон про жидівську національно-персональну автономію в рамках української держави в 1918 р. це унікальний оєг в історії жидів. На сторінці 54-й названої публікації проф. Гольдфельдма сказано: „Найвищим чином ді-“ (Закінчення на ст. 6-й)

Процес вже зі самого початку розпочався у високій температурі, яку здебільшого викликавав самий обвинувачений. Коли суддя запитав його про його національність (не громадянство), д-р Штерн відповів: „Я жодного на цій світі залишився бодай один антисеміт“... Суддя: „Зачекайте, Штерн, зачекайте.“ Штерн продовжує: „Я відповів голосно: Я ЖИД! Мабуть знав Штерн поезію Симоненка. Бо чи не перекинується його відповідь із останніми рядками славного Симоненкового вірша „Курдському братові“:

Тоді привітність візьмеш за девіз,
Як упаде в роззявленні могилу
Останній на планеті шовініст.“

На запит про родинний стан, Штерн відповів: „Моя дружина, найкраща в світі жінка, два сини, дві невістки й внук“.

(Продовження буде)

* Варто відмітити тут, що проф. Дершовіч вживає у своїй рецензії дієчі слова „український“. Раз згадуючи що це була українська політична розправа, а вдруге, називаючи підсудного „українським жидівським лікарем“. Коли зважити, що всі політичні процеси в Совєтському Союзі є кермовані з Москви й що, якпереч респуліканському статусові України й визначній частині ст. 19 Кодексу Кримінальної процедури Укр. СРСР, який визначно постановляє, що „судове переведення має бути ведене в українській мові“, розправа ведлася виключно в російській мові, мимом всієї логічності цієї термінології, трудно оборонитися від сумніву, чи грали тут роллю виключно логіка і право...

* Проф. Дершовіч пішов ще далі, інформуючи, що д-р Штерн виконує вже лікарську професію в Ізраїлі.

Ярослав Падох

СОВЕТСЬКА СПРАВЕДЛИВІСТЬ НА ПРИКЛАДІ ПРОЦЕСУ Д-РА МИХАЙЛА ШТЕРНА

II

Решенуючи в огляді книжок Нью Йорк Таймсу з 20 листопада 1977, запис процесу д-р Штерна, проф. права Гарвардського університету, Алан М. Дершовіч підмічує, що його особливості лежить передовсім в тому, що „цей надзвичайний документ веде читача крізь звичайно забарикадовані двері совєтського кримінального суду до Кафківського лобіярства української політичної розправи“ * стор. 11 і наст.). Хоч підсудний був обвинувачений за кримінальні злочини, а саме вимагання й приниження хабарів та обман й вимушування, в яких обвинувачено д-ра Штерна наамисно, щоб закрити політичні спонуки й характер процесу, то все ж то процесу й його переведення виразно свідчать про його політичність.

Передісторія процесу

Коротка передісторія процесу така: народжений в 1918 р. д-р Михайло Штерн, покінчивши медичні студії, працював на різних медичних постах, а останні десять років був директором амбулаторії Обласного Ендокрино-логічного Здорового Центру в Вінниці, тобто був спеціалістом у ділянці залозних жидів. Значною частиною його пацієнтів були молоді чоловіки, від 16 року життя, яких визнало нездатними до військової служби із-за недорозвинення полових органів, яких д-р Штерн лікував своєю методою з великим успіхом. Звичайно після шести місяців лікування їх визнавали здібними до військової повинности. В часі найвищого переслідування жидів, під

ПРОТОКОЛ НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(8)

Звіт головного касира
Уляни Дячук

ВІДСОТКИ ВІД БАНКОВИХ ПОЗИЧОК:

	1974	1975	1976
First Jersey National Bank	\$243,858.33	\$153,964.81	\$65,873.85
Commercial Trust Co.	162,486.11	196,785.84	173,777.57
Morgan Guaranty Trust Co.	52,235.30	—	—
„Самопоміч“, Н. Й.	34,080.00	56,620.17	—
Членам УНСОЮЗУ за боргові зобов'язання	—	57,720.49	131,760.71
УНСОЮЗОВІ за позичку	—	—	263,017.03
РАЗОМ — відсотки	\$492,659.74	\$465,091.31	\$634,429.16
Разом всі видатки:	\$693,836.46	\$737,785.24	\$1,029,371.74
Недобір	158,407.14	148,636.77	8,439.40

БАЛАНС

МАЙНО:			
Готівка в банку	36,052.62	106,454.12	158,693.92
Площа	54,647.81	54,647.81	54,647.81
Будинки	12,414,087.46	12,639,570.80	13,444,184.10
Устаткування і машини	2,175.67	2,175.67	2,635.35

РАЗОМ майно \$12,506,963.56 \$12,802,848.40 \$13,660,161.18

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І НЕДОБІР:

Інвестиції і гарантії	—	14,162.07	14,265.10
Чинні заборгованості наперед	—	57,459.54	21,691.66
Позичка від УНС	7,277,270.70	8,192,270.70	8,369,787.73
Позичка від Коммершл Траст Ко.	1,980,000.00	2,400,000.00	2,400,000.00
Позичка від Фірт Джерсей Нешенел Банк	2,015,000.00	1,200,000.00	745,000.00
Позичка від членів УНС	593,000.00	1,245,900.00	2,424,900.00
Позичка від Кред. Кооп. „Самопоміч“	800,000.00	—	—

РАЗОМ зобов'язання 12,665,270.70 \$13,109,792.31 \$13,975,644.49

Активи власника уділів	100.00	100.00	—
Недобір	(158,407.14)	(307,043.91)	(315,483.31)

РАЗОМ зобов'язання і недобір 12,506,963.56 12,802,848.40 13,660,161.18

Головний касир Уляна Дячук в доповненні до свого друкованого звіту подала наступне:

Мабуть не всі члени Головного Уряду мали можливість прочитати мій фінансовий Звіт за 1976 рік, тому постараюся подати деякі найважливіші дані і їх доповнити даними за перший квартал ц. р., що допоможе орієнтуватися, куди ми прямуємо.

Коли порівняємо минулорічні прибутки з прибутками за 1975 рік, то побачимо, що вони зросли на \$488,378, та дали загальну суму \$6,016,949.

З великим задоволенням мушу ствердити, що зібрано рекордну суму вкладок \$3,025,484, на \$12,892 більше від попереднього року. Хоча не ростом у членстві, збільшувалася пересічна сума забезпечення і впродовж тижня, висота вкладок, за перших чотирьох місяців 1977 сума зібраних вкладок перевищила суму зібрану минулого року на приблизно \$21,000.

Наші інвестиції принесли \$1,919,484 відсотків, показавши зріст на суму \$480,000. Тут є виключення відсотків від позички на наш дім в сумі \$252,734 за другу половину 1973 року.

Помімо дуже обережної господарки, наші видатки збільшилися від попереднього року на \$123,490.

Так прибутки, як і видатки „Свободи“ і Союзівки пішли вгору. З Братських Фондів виплачено в 1976 році рекордну суму \$79,313. — Всі подробиці є подані в моєму звіті.

Наше майно на кінець попереднього року дало сальдо \$41,150,402, показавши зріст на \$1,112,481. З кінцем березня 1977 року, воно збільшилося на чверть \$418,558 та показує загальну суму \$41,568,960. Помімо запланованої виплати дивідендів у висоті \$497,000. — (майже півмільйона) наше майно не повинно впасти цього року нижче \$41,000,000.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ОРГАНІЗАТОРА СТЕПАНА ГАВРИША

Реасумуючи працю Організаційного Відділу за звітний рік, слід згадати, що цей рік не був ювілейним чи конвенційним і тому ми не могли сподіватися надзвичайних успіхів. Говорячи про ювілей, не можемо поменшати того, що 1976 рік був історичним роком для волелюбного американського народу, в тому і для нас українців. В тому році ми відзначали з п'ятнадцятиріччям і пошаною світлі ювілейні 200-річчя Американської незалежності і 100-річчя поселення українців на північній землі Вашингтона. Український Народний Союз був першим, який започаткував відзначення цих ювілейів двоєдиною програмою в колісній народженні УНСОЮЗУ — Шамокіні, в дні 22-го і 23-го лютого. Відтак, на протязі цілого року всі українські громади як великих, так і малих міст, з найбільшою пошаною відзначали згадані ювілейні, а головне 100-річчя нашого поселення в Америці.

Веручи до уваги ріст нашої організації, ми вступили в новий рік з планом придбання 4,500 нових членів, забезпечених на суму \$10,000,000. Клич і план були ідеальні, але, на жаль, замість придбати заплановане число членів, придбано лише 3,071 членів, забезпечених на суму \$7,335,500 і в той спосіб виконали квоту на 68 відсотків у придбанні нового членства, а в сумі забезпечення виконали квоту на понад 73 відсотки.

Планиючи придбати у звітному році 4,500 нових членів, ми розраховували, що придбавши таке число,

зможемо ним покрити не лише втрати, але також одержати надлишок в членів. Не виконавши наміченого плану, самозрозуміло, що ми мусили понести втрати в членстві в числі 820 активних членів, що в порівнянні з 1975 роком є на 137 членів менше. В загальному наші втрати за 1976 рік становили 833 члени. Коли будемо шукати за причинами невиконання плану, то знайдемо їх багато. Перш усього — економічна криза, яка дала павула і була причиною високого відсотку безробіття, відтак інфляція довела до того, що ціни на товари першої потреби зростали з кожним місяцем. Не можна також поменшати такого важливого фактора, як відзначення ювілейів 200-ліття Американської незалежності і 100-ліття поселення українців в Америці. Як ми згадали, українська громада відзначала ці ювілейні на місцях свого поселення з найбільшим пишеством. Промоторами цих святкувань у більшості місцевостей були наші союзовці. Коли вони віддавали свій час ювілейним святкуванням, то зрозуміло, що це надхверило їх час організувати нових членів. Але честь і слава всім нашим союзовцям, які працювали в комітетах ювілейних святкувань. Відзначення цих ювілейів, ми не лише виказали ерілість і моноліт української групи, але найважливіше, показали чужинцям нашу культуру, традиції, звичаї, а при тому переконалися, що т. зв. „перетоплюючий наміз“ не діє. Доказом того може послужити факт, що в багатьох місцевостях особи третього, четвертого чи п'ятого покоління зацікавлені, що вони горді на своє українське походження. Тому якби праці наших союзовців у згадані ювілейні опрацьовані і це раз належалося їм призначення і честь та слава, хоча це мало відчутний вплив на організування нових членів.

До невадч також належить зарахувати й те, що замість мати бодай чотирьох обласних організаторів, ми мали тільки одного Василя Орхівського, який опіку-

вався 125-ма Відділами, а 330 Відділів були без опіки та допомоги організаторів.

Аналізуючи загальний стан організаційної праці за минулий рік, було б несправедливо говорити лише про невдачі. Виправді, ми не осмілюли наміченої мети в членстві, але рекордні зібрання членських вкладок з віддержуванням росту Українського Народного Союзу у фінансовому аспекті. Перший раз в історії Українського Народного Союзу за 82 роки, наші секретарі зуміли за один рік зібрати \$3,025,484.57 членських вкладок, що є більше на \$12,892.55, як було зібрано в 1975 році.

Коли повернемося ще до 1974 р., то в ньому зібрано вкладок тільки на \$2,991,725.34, а за останні два роки сума членських вкладок збільшилася на \$33,759.33. Такий поважний зріст у зібранні членських вкладок зараховуємо до успіхів, тому що наші секретарі почали професійно продавати забезпечення на більшій сумі, іншими словами замінили злий товар на добрий. Наглядним доказом того є те, що пересічна сума забезпечення нових членів виросла \$2,388, а не \$500, як було раніше, коли наші земляки забезпечувалися на \$500. Про віддану працю поодиноких секретарів і союзовців також говорять загальна сума забезпечення всіх членів УНСОЮЗУ, яка вже дійшла до \$157,623,399.00, а зріст забезпечення у звітному році виносив аж \$1,312,974.00. Зібрання рекордних сум членських вкладок, що причинилося у великій мірі до зросту загального союзового майна є наглядним доказом жертвенної і відданої праці сотень секретарів та інших урядовців. Усім їм належить признання і наша щира подяка. Мірлом цілісної праці Союзівки Округ є ТАБЛИЦЯ Ч. „І“, яка говорить про наплив аплікацій нових членів до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ за поодинокими місцями. Найкращим місяцем був грудень, який приніс нам королівський дар, бо в тому одному місяці придбано 508 нових членів, забезпечених на суму \$1,317,500. Так поважні успіхи в одному місяці можна сміло назвати чудом, а це тому, що коли в серпні 30 Округ із 455 придбали заледве 190 членів, то в грудні лише дві Округи — Філадельфійська і Ньюйоркська придбали 196 членів.

У ТАБЛИЦІ Ч. „2“ з присмістю подасмо 21 привітний жінок — відділових секретарок і організаторок, які разом придбали 367 нових членів і тим самим відновили членство у Клубі Заслужених Союзівців та Будівничих УНСОЮЗУ. У цьому списку знаходимо признаки довголітніх союзових діячок, які вже багато років належать до згаданих Клубів. Перше місце на таблиці, як першун, зна Ялалсекретарка 47-го Відділу в Бетлгеми, Па., голова Округного Комітету Округу Аленгаві і голова ради Анна Гарас, яка придбала 36 нових членів і одинадцять раз стала членом Клубу Заслужених Союзівців. Друге місце зайняла відома союзова діячка і кількакратно зірка, секретарка 25-го Відділу в Джерсі Сіті, Квітка Стецюк, яка придбала 344 нові члени і в той спосіб вже п'ятнадцятий раз стала членом Клубу Заслужених Союзівців. Третє місце несподівано зайняла секретарка 348-го Відділу в Янгтавіні, Огайо, придбавши 32 нові члени і вже вдруге стала членом Клубу Заслужених Союзівців.

У Клубі Будівничих УНСОЮЗУ перше місце зайняла секретарка 434-го Відділу з Монтреала Олександра Дольницька, придбавши 23 члени, друге місце зайняла молода студентка Ірина Фуґа, яка придбала 20 нових членів до 321-го Відділу у Фініксілі, Па., а третє місце зайняла нова секретарка 8-го Відділу у Йонкерсі, Н. Й. Марія Кульчицька, придбавши 14 нових членів.

Як вже було сказано, ті 21 жінки збагатили УНСОЮЗ на 367 нових членів. Цією дорогою складаємо їм щирі подяку і признання за віддану працю. Ми віримо, що їх приклад захопить інших жінок-секретарок до такої ж відданої праці і посвятить для розбудови УНСОЮЗУ, а тим самим для всієї української спільноти поза межами України.

Найкращі організатори УНСОЮЗУ

Під числом ТАБЛИЦЬ 3-4 і 5 з присмістю подасмо признаки 112 відділових союзовців, які не жаліли ні труду ні часу для розбудови УНСОЮЗУ. В таблиці Клубу П'ятнадцятих перед веде заслужений союзовий діяч, головний радник Іван Олександрівський, який придбав 85 членів і тим самим став першун-чемпіоном 1976 року. Таблиця Клубу Заслужених Союзівців показує признаки 23 осіб — союзових діячів, які в часі звітowego року придбали від 25 до 49 нових членів. Більшість з них є довголітніми членами згаданого Клубу, але є між ними союзовець, який був лише членом Управління 163-го Відділу у Філадельфії, а тепер став секретарем того Відділу, Теодор Дула, який в короткому часі звітowego року придбав 26 нових членів і заслужено одержав спеціальну плякетку, як новий член Клубу Заслужених Союзівців. Згадані 23 союзовці придбали 751 нових членів. В таблиці Будівничих УНСОЮЗУ є помічені признаки 85 осіб — союзових секретарів і інших відділових урядовців, як голів, касирів та заступників секретарів, які своєю відданою працею збагатили УНСОЮЗ на 1,123 нових членів. Подані 112 осіб — союзових ентузіастів, членів трьох Клубів, придбали у звітному році Батьківню Імпозанте число 2,146 нових членів. Цим вони не лише доклали 2,146 нових членів до будови Заморської Твердині, але також вони допомогли тисячам особам, сотням українських родин — наших земляків, придбати кінцеве життєве забезпечення основу їх добробуту. Їм всім ми висловлюємо нашу щирі подяку і признання за віддану працю для першої української установи в діаспорі, а саме Українського Народного Союзу. При тому також висловлюємо нашу щирі подяку секретарям і іншим відділовим урядовцям, які придбали менше чим десять членів, а навіть якщо придбали тільки одного члена, то тим вони доказали свою солідарність і зрозуміння потреби росту УНСОЮЗУ.

Організаційні успіхи поодиноких Відділів

Шоста ТАБЛИЦЯ, в якій подасмо 107 Відділів УНС, секретарі секретарі і урядовці яких придбали 10 і більше нових членів, є найкращим мірлом організаційної праці УНСОЮЗУ у звітному році. Ця таблиця нам говорить, що на 455 Відділів, лише одна четверта з них придбала 10 і більше нових членів. Маючи 104 Відділи, які не придбали ані одного члена, залишаються тільки 244 Відділи, які придбали менше чим 10 членів. Якщо б ми хотіли індивідуально подякувати Відділам за добру працю в користь УНСОЮЗУ, то це була б фізична неможливість це зробити. Проте, не можемо так поменшати перші три Відділи, які прислали нам таке поважне число аплікацій нових членів. Перше місце і 79-ма членами зайняв 88-й Відділ в Кергонксоні, секретарем якого є проф. Михайло Василь, а згаданих членів здобули проф. Роман Чучкевич — 47 членів, який є постійним організатором в околиці Кергонксону і управителем Союзівки д-р. Володимир Квас, який здобув 28 членів. Друге місце і 66-ма членами зайняв 94-й Відділ в Гамптресу, Міч., секретарем якого є Роман Татарський, а третє місце зайняв 121-й Відділ в Рому, Н. Й., секретарем якого є Василь Кобити. Ми відчепи всім, що придбали нових членів у звітному році, навіть там Відділи, які дали тільки одного нового члена. Та на жаль, як ми вже згадували, було аж 104 Відділи, яких урядовці на протязі року не придбали ані одного члена.

Аналізуючи працю Відділів у ділянці придбування нових членів подасмо у ТАБЛИЦІ Ч. „7“ Ми писали до них індивідуальні листи, заклики і просили не лише секретарів ібертих Відділів, але також їхніх голів і касирів, та на жаль, ми не отримали від них членів. Ми не хотіли б поменшати нікому докторів, однак Управління ібертих Відділів повинні застановитися, чи не прийшла пора на зміну проводу Відділу, або злуку з активними Відділами. Як це зрозуміти? В одній і тій самій громаді, одні секретарі з меншим числом членів у Відділі мають успіх, а інші, маючи часом по 100 і 200 членів, „на злість“ не тільки самі нічого не роблять, але не хочуть нікому віддати Відділу. Ще й до того, делегати таких Відділів їдуть на Конвенцію і мають відразу критикувати провід Союзу. Віримо, що Статутова Комісія 29-ої Конвенції приготує драстичні постанови для Відділів, які не придбувають членів.

Нові Відділи

У ТАБЛИЦІ Ч. „8“ подасмо інформацію про заснування нових Відділів у звітному році. Перший Відділ з порядковим числом 89 ім. митрополита Василя Липківського, засновано в травні 1976 р. при Українській Автокефальній Православній Церкві в Рочестері, Н. Й. Ініціатором того Відділу був Павло Прокопенко, а технічну допомогу при заснуванні дав обласний організатор Василь Орхівський. Відділ засновано з 20-ох членів-основположників, а секретаря того Відділу обрано Павла Прокопенка. Другий Відділ засновано в Ташпани, Мейні, заходами пастора Михайла Якубовича і мгра Богдана Підлуського та при технічній допомозі звітодавця. Членів-основположників було 32, патроном Відділу обрано Тараса Шевченка, з порядковим числом — 181. Першим секретарем цього Відділу вибрано мгра Богдана Підлуського.

ТАБЛИЦЯ „9“ подас дані про вік секретарів. З практики знаємо, що руйніною силою Відділу є праця секретаря. Тому то й зчаста повторяємо, що доля УНСОЮЗУ є не від'ємно зв'язана з подат чотирьох останих відділових секретарів. Без щоденної праці відділових секретарів не тільки, що не можна досягнути великих успіхів УНСОЮЗУ тепер, але не можна чекати на них і в майбутньому. У звітному році з придбаннями 3,071 нових членів, понад 95 відсотків придбали наші секретарі. Було б помилкою міряти організаційні успіхи ніком секретарів. Ми маємо багато прикладів, де наші старі сеньйори-секретарі перегалтели молодіші не раз і не два в організаційних прибутках. Ми вже згадували в наших попередніх звітах таких союзовців-пенсіонерів, яким вже стукнула вісімдесятка, а вони не старіються так як і УНСОЮЗ, і завжди багаті на нові, творчі ідеї. Вони рік за роком збагачують УНСОЮЗ десятками нових членів. Для прикладу подасмо кілька заслужених наших пенсіонерів, як: Михайло Семків придбав 32 члени, д-р Василь Палідвор придбав 30 членів, Петро Головачук придбав 18 членів, Іван Данківський придбав 15 членів. Безперечно, що кожен знайти дорогу до молодшого покоління, яке повинно прийти на зміну варті „старої війни“.

Клуби Заслужених Союзівців — таблиця „10“ та

У 1961-му році при УНСОЮЗУ створено Клуб Заслужених Союзівців, вступ до якого мають ті союзовці, що протягом календарного року придбав 25 або більше нових членів. Новий член отримує по-містечку виконавчу плякетку зі союзовим емблемою і наліпком „за заслуги для УНСОЮЗУ“, а за кожний наступний рік членства у згаданому Клубі; отримує золоту зірку. У комерційних забезпечених установах існують клуби мільйонерів, тобто таких, які в одному році продали забезпечення бодай на один мільйон доларів. Наш Союз, як братська установа, більшу увагу приділяє кількості членства як сумі забезпечення. Тому замість клубів мільйонерів, створено Клуб Заслужених Союзівців, до якого в першому році належало аж 156 союзовців. У 16-ту річницю Клубу, яка припала на 1976 рік з тих 156 союзовців залишилися лише один член — звітодавець. П'ятнадцятилітнє членство в Клубі мають: Петро Головачук, Михайло Федянішин, а в звітному році ще до них дійшли Квітка Стецюк, Іван Олександрівський і Михайло Семків. Десятиріччя членства у Клубі відзначив секретар 5-го Відділу в Асторії, Н. Й. Микола Хоманчук.

Округні Комітети — Таблиця „11“ та

Округні Комітети, яких під цю пору УНСОЮЗ нараховує кругло 30, статутowo не є закріплені за УНСОЮЗом. Все ж таки, вони відіграють дуже важливу роль в загальній союзовій праці. В першу чергу вони виконують роль координатора між Головною Канцелярією, а Відділами. Було б неможливо представникам Головного Уряду відбудувати зустрічі з представниками понад чотирьох Відділів нашої організації, якщо б не Округ. В організаційних змаганнях за здобуття більшого числа нових членів, брали участь не тільки особи і Відділи, але також і Округи, які за свої успіхи здобувають окремі нагороди, грошові бонуси і почесні плякети. Використовуючи існування Округу для розбудови і росту Союзу, організаційний Відділ втримував з ними вельї трітій зв'язок, як листовий так, по змові, і особистий. Кожного місяця висилали головам Округу статистичні дані про працю поодиноких Відділів та інші важливі справи. ТАБЛИЦЯ „11“ і є образом річної праці кожної Округи Америки і Канади та 20 неаб'єднаних союзових Відділів. У цій таблиці подасмо скільки Відділів належить до поодиноких Округу, скільки вони придбали нових членів та на яку суму їх забезпечили. Згідно тих даних, Округи стейту Пенсильвенія — коліска народження Батьків Союзу, дали дсмінувати над Округами інших стейтів як з числом нових членів, так і сумою забезпечення. Округи Пенсильвенія об'єднують 106 Відділів, які у звітному році придбали 818 нових членів, забезпечивши їх на загальну суму \$1,758,500. Округи стейту Нью Йорк об'єднують 73 Відділи, які в звітному році придбали 653 нові члени і забезпечили їх на \$1,302,500. В цей сам час Округи стейтів Ілліной, Мічиген і Огайо, які об'єднують 84 Відділи, придбали лише 573 нових членів, але їхня сума забезпечення виросла \$1,578,000, тобто на \$275,500. Це порівняння нам каже, що їхні суми забезпечення були вищі чим суми забезпечення в Ньюйоркському стейті. Ми згадали, що Округні Комітети за успішну організаційну працю отримують окремі нагороди, грошові бонуси і почесні плякети. В ТАБЛИЦІ „12“-ій подасмо список 13-ти Округу, які виконали призначену їм квоту на 100 або 75 відсотків і заслужено одержали грошовий бонус на загальну суму \$1,477,000. Ми вже згадували в минулорічних звітах, що під час нарад в Округах, ми часто чули докори, що лише великі Округи є управліювані до спеціальних бонусів і нагород. Однак, поглянувши на ТАБЛИЦЮ „12“ переконаємося, що грошовий бонус за виконання квоти на 100 відсотків чи 75 у 1976 припав не управліюваним Округам, а тим, які собі заслужили на це віддану працю. Перший раз в історії існування Босотонської Округи, яку очолює д-р Анна Чопик, Округа виконала квоту на понад 100 відсотків та заслужено одержала грошовий бонус. Округа Янгтавіні, Огайо, яку очолює Естелла Волошин, також виконала перший раз квоту на 100 відсотків. Перший раз за час свого існуван-

ня отримала грошовий бонус Округу Нью Йорку, виконавши квоту на 75 відсотків. Головою цієї Округи є Мікола Хоманчук.

У ТАБЛИЦІ „13”-й виказуємо Округи, які нагороджені почесними табличками за найкращі організаційні досягнення. Перші два місця за найкраще відсоткове виконання річної квоти припало, як вище було сказано, Округам Бостонський і Янгстевський. Перше місце за придбання найбільшого числа членів зайняла Округа Філадельфійська, придбавши 439 нових членів, забезпечених на суму майже одного мільйона доларів. Головою цієї славної Округи є Петро Тарнавський.

У ТАБЛИЦІ „14” подаємо дві Округи, всі Відділи яких у звітному році придбали нових членів і за це заслужено відзначено їх почесними табличками, а саме Округу Рочестерську, головою якої є Василь Гузар та Округу Ніягарську в Канаді, де головою є Петро Діаків. Дивно, що на 30 Округ, не зважаючи на наші заклики і прохання, лише голови двох Округ допилювали т.г., щоб усі Відділи включилися в організаційну працю. Віримо, що у передконвенційному році таких Округ буде більше і тим самим буде менше число інертних Відділів.

У ТАБЛИЦІ „15”-й з прискромністю подаємо прізвища й імена голів усіх 30 союзних Округ, які часто називаємо союзними амбасадорами. У звітному році зайшли зміни на постах голів у п'ятих Округах. У Бофало на місце мгра Атасана Кобриня вибрано головою Романа Конотопського, в Монтреалі на місце Дмитра Попадина головою обрано голову радну паню Теклю Мороз, в Перт Амбой на місце Михайла Федина обрано головою Корнила Галушку і в Пітсбурзі на місце Василя Сачка головою обрано головою радного Андрія Джулу. Подання голів Округів Комітетів вважалося за доцільне згадати, що всі голови Округ виконують свою працю без жадної фінансової винагороди. Тому наша щира подяка і признання їм усім за посвяту і віддану працю для УНСОЮЗУ. Важливо є також згадати і те, що Округів Комітетів поза організаційною діяльністю також ведуть багатогранну працю у всіх ділянках суспільно-громадського, політичного і релігійного життя. Здається, немає громади, де наші союзівці не були б заангажовані в громадській праці. Про це ми писали вже на початку звіту, коли згадували про святкування світлих ювілеїв 200-ліття Американської Незалежності і 100-ліття поселення українців в Америці. Слід згадати і те, що Округів Комітетів також займаються влаштуванням різних союзних імпрез, як Союзів Дні, союзів бенкетів, відзначення заслужених союзівців та влаштування прогулянок на Союзівку чи до інших історичних місцевостей.

Список осіб, які одержали безплатне перебування на Союзівці

ТАБЛИЦЯ ч. 16. Проголошуючи в січні організаційну кампанію, ми закликали секретарів і інших відділових урядовців так поводити організаційну працю, щоб на протяж році придбати бодай 25 нових членів із життєвого забезпечення і за це одержали спеціальний грошовий бонус і однотижнє безплатне перебування на Союзівці. Згідно з ухвалою Головного Екзекутивного Комітету УНС, всі союзівці, які придбали в календарному році щонайменш 25 нових членів із життєвим забезпеченням, крім звичайних нагород і бонусів, отримують один місяць безплатного перебування — вакації на Союзівці. У звітному році таких щасливців-союзівців було рівно 20 осіб, і їхні прізвища подаємо в таблиці ч. 16. Щиро гратуємося їм усім за успішну працю, а при тому бажаємо їм гарно провести вакації на Союзівці. Зокрема бажаємо гарного відпочинку управителів Союзівки дир. Володимирів Квасові, який придбавши 27 нових членів, заслужено зможе раз добре відпочити.

Закликаємо всіх секретарів і відділових урядовців придбати у передконвенційному році по 25 нових членів, щоб могли заслужено відпочити на виїзній оселі УНСОЮЗУ Союзівці.

Український Народний Союз в Канаді

ТАБЛИЦІ чч. 17, 18, 19. На терені Канади у звітному році було 66 Відділів, з яких 4 Відділи адміністративні членів до Детройтської Округи, а 62 Відділи належали до 4-ох Канадських Округ з сідками в Торонті, Монреалі, Вінніпезі і Ст. Катріне-Ніягара. Зі згаданих 66-ох Відділів, 22 в звітному році не придбали ані одного нового члена, а решта — 44 Відділи придбали 302 члени на загальну суму \$1,917,000 забезпечення. Стан усіх членів у Канаді на день 31 грудня 1976 р. вносив 9,003 забезпечених на загальну суму \$18,487,137. У звітному році зменшилося число всього членства в Канаді на 165 членів, як також і сума забезпечення зменшилася на \$58,934. Квота канадських Округ як також і Відділів була мінімальна у звітному році, вносила бо всього 650 членів, що становило біля 70 відсотків загального стану членів усіх Відділів Канади.

Канада з її величезними просторами має колосальні можливості збільшити стан свого членства в УНСОЮЗІ, але для цього потрібно організаторів, які мали б під опікою поодинокі Округи та Відділи. На жаль, у звітному році канадські Відділи й Округи працювали без ніякої допомоги, бо організаторів не було, а який був результат такої праці, про це чітко говорять таблиці чч. 16 і 18. Давніше Відділи Канади придбували по 600 і більше нових членів, а в останніх двох роках, коли не було постійної організаторської допомоги, приріст нових членів зменшився на 50 відсотків. Такий стан на довшу мету є загрозливий і тому мусимо спільними силами знайти на це розв'язку — поставивши діагнозу.

На нашу думку доля УНСОЮЗУ в Канаді і праці для нього лежить в руках Канадської Репрезентації, яка, в рамках своїх компетенцій, повинна бути більш діяльною. Відбути раз в році спільні наради не вистачає. Сподіємося і віримо, що й члени Канадської Репрезентації не є задоволені теперішнім організаційним станом Канади. Треба докласти всіх старань до того, щоб створити сприятливу атмосферу для співпраці, яка повернула б колесо історії Канади до давніх добрих часів. Згадуючи у звіті про Канаду, ми подаємо тільки загальні статистичні інформації, а точний звіт із усіх ділянок праці залишаємо Канадській Репрезентації, яку очолює секретар Павло Юзук — її директор та члени: голова Контрольної Комісії УНС мгр Іван Геврик, головний радний редактор Василь Дідиук і головна радна Текля Мороз.

Окремі акції для придбання нових членів

Проголошуючи організаційну кампанію на 1976 рік, метою якої було придбати 4,500 нових членів, забезпечених на суму \$10,000,000 Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ окремим значимим організаційним нагородом, схвалив це ряд інших, грошових нагород, а також і інші акції, які повинні б були бути заохотою для секретарів до більш видатної організаційної праці. Першу таку акцію проголошено на початку січня, а це 15 грошових нагород в сумі \$3,400 тим союзівцям, які кожного місяця на протяж цілого року придбали бодай одного члена, або 25 членів у календарному році. Цю акцію ми почали з днем 1-го січня 1976 р. і в першому місяці було 128 кандидатів на здобуття цих цінних нагород. Та на жаль, більшість тих кандидатів не мали досить сильної волі, та витривалості, бо по кількох місяцях понаве число з них здало позиції.

Кажуть, що до впертих і відважних належить світ і тому із тих 128 осіб до фіналу дійшло тільки 44 особи — відданих союзівців, які не здали позицій, а видержали змагання і тим самим мають нагоду витратити одну з тих 15 грошових нагород. Нагороди були: 1 — \$1,000, 1 — \$500, 1 — \$400, 1 — \$300, 1 — \$200 і 10 нагород по \$100. Згідно рішення Екзекутивного Комітету, лусування цих цінних нагород відбудеться під час річних нарад Головного Уряду в травні 1977 р. Усім кандидатам бажаємо щастя.

Делегатська акція

В другу річницю 28-ої Конвенції, що припадала на травень 1976 р. місяць травень, згідно з рішенням Екзекутивного Комітету УНС, проголошено „місяцем солідарності делегатів 28-ої Конвенції” з працею УНС. У зв'язку з цим рішенням висламо прохання до всіх делегатів, щоб у травні 1976 р. придбали бодай одного нового члена. На жаль, лише 87 делегатів відгукнулося на наш заклики, а 335 вважали, що Союз є їм потрібний тільки раз на чотири роки.

Студентська акція

Придержуючись союзового клича „Лицем до молоді” УНСОЮЗУ проголосив у липні 1976 року заклики в якому було сказано, що студенти в віці від 16 до 23 року життя, які забезпечать життєвим забезпеченням у висоті бодай \$5,000 і заплатять наперед однорічний вкладку, отримають безплатне перебування під час кінця тижня — субота і неділя на „Союзівці” або на оселі „Равид Лейк” біля Чикаго. З цієї оферти скористало 65 студентів, хлопців і дівчат Америки і Канади. Нам приємно є писати ці рядки про нашу молоддь, яка розуміє вагу життєвого забезпечення. Тоді, коли економічна ситуація була несприятлива, бо країна переживала рецесію, ось тих 65 молодих українських хлопців і дівчат купили на так поважну суму життєвого забезпечення як \$382,000. Забезпечення купили: 1 — \$25,000, 7 — \$10,000, 2 — \$6,000 і 55 по \$5,000. Коментарів до наведених цифр не потрібно. Вони нам говорять, що наша молоддь свідомо і доцільно забезпечення в УНСОЮЗІ на більшій сумі. Щиро гратуємося всім, що є подані на таблиці, молодим українським патріотам і бажаємо їм гарно провести „вікенд” на Союзівці, або на „Равид Лейк”.

Акція льотерійного забезпечення

У звітному році, так як і в попередніх роках, ми продовжували акцію т.зв. льотерійного забезпечення для молоді. З нагоди союзних свят Округів Комітетів або Відділів, відповідне число дітей у віці від 0-15 року життя могло отримати однорічне безплатне забезпечення у класі Р-20 на \$1,000. З цієї акції скористало у звітному році 130 дітей.

Організаційні здобутки головних урядовців і почесних членів Головного Уряду УНС

За довготривалу союзовою традицією, головні урядовці і почесні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу, по своїй спроможності, беруть участь в організаційних акціях. У звітному році головні урядовці і почесні члени придбали 309 нових членів, що становить одну десяту зі загальної суми новоприданих членів у 1976 році — 3,071 членів. Всім їм наша щира подяка за добрий приклад для відділових урядовців.

Акція приватних передплатників „Свободи”

Заходом організаційного Відділу приготовано у липні 1976 р. понад 1,000 адрес приватних передплатників „Свободи”, які платять за неї \$30.00 річно. Щоб заохотити їх стати членами УНСОЮЗУ висламо до них безпосередньо або за посередництвом відділових секретарів заклики в якому сказано, що коли вони стануть членами УНСОЮЗУ, отримають „Свободу” за ціну \$7.80 річно. Цю акцію можна назвати корисною, бо привнесла нам декілька десятків нових членів. При тому я хотів би згадати, що секретарі поодиноких Відділів надсилають адреси проспектів, яким ми висламо оказійно щоденник „Свободи”, або тижневик „Українськ Вікні” на протяж кількох тижнів, а відтак частина з них стає членами. Також проголошуємо кожного тижня у „Свободі” і „Юкреніан Вікні” заклики „Чи бажаєте стати членами Українського Народного Союзу”. Завдяки тим оголошенням також одержано кілька десятків добрих проспектів. Також висламо листи до всіх стипендістів, які не мають акцидентного забезпечення в УНСОЮЗІ. Таких було біля 40 осіб.

Акція спеціальних різдвяних бонусів у листопаді і грудні

Беручи до уваги великі родинні видатки у зв'язку з Різдвяними Святами, Екзекутивний Комітет схвалив виплатити спеціальний різдвяний бонус в сумі \$100.00 всім відділовим урядовцям, що придбали в листопаді по 10 нових членів, забезпечених щонайменше по \$1,000 життєвого забезпечення або продадуть такого забезпечення на суму \$30,000. Цю ухвалу повторено в грудні з додатком, що ті відділові урядовці, які придбали у грудні по 5 членів із забезпеченням щонайменш по \$1,000 або продадуть життєвого забезпечення бодай на \$15,000 одержать спеціальний бонус \$30.00. До тих бонусів належить дорахувати і нормальну організаційну нагороду.

З цієї акції скористало, на жаль, мало відділових урядовців і дивно, що не використано тієї нагоди для зароблення грошей. В таблиці ч. 21 подаємо прізвища тих осіб, які скористали з цієї спеціальної нагоди, а їх було: 19, що отримало бонус по \$100.00 і 13, що отримало по \$30.00.

Акція придбання молоді в ряди УНСОЮЗУ у грудні

Беручи до уваги потребу дальшої розбудови нашого зорганізованого життя і konieczність виключити в це наші івні покоління вже від дитинства, УНСОЮЗУ проголосив місяць грудень місяцем придбання в його ряди нашої дитини і молоді. У зв'язку з цим висламо до всіх передплатників „Свободи” і Тижневика з проханням, щоб усі читачі „Свободи”, що мають дітей у віці від 0-15 року життя, які ще не є членами УНС, записали їх у грудні, що буде найціннішим різдвяним дарунком для них. В обіймики і союзівці пресі було сказано, що всі діти, яких забезпечать на \$3,000 других \$3,000 покрити УНСОЮЗІ тим самим вони будуть забезпечені на протяж року на \$6,000. З цієї акції скористало на жаль, тільки 28 дітей. Шкода, що батьки багатьох дітей не використали такої доброї нагоди.

До окремої акції в минулому році зараховуємо в першу чергу пошукування організаторів як обласних, так і постійних. Ми вислали десятки листів до різних осіб, відбули ряд особистих зустрічей з кандидатами, як також наш орган „Свобода” проголошував пошукування за кандидатами. В травні ми видали спеціальний заклики до молоді, пропонуючи їм оплати однотижнєвого організаційного вишколу в Пурду університеті в Індіані, а описав постійну організаційну працю. 20 осіб зацікавили нас інформацією про цей вишкіл, але, коли довідалися, що це не є бюрова праця, відмовилися їхати на вишкіл.

Заходи заангажувати нових організаторів, згідно рекомендації організаційної Комісії і Головного Уряду не дали сподіваних успіхів. Рік, про який звітую, закінчено

з одним обласним організатором Василем Оріховським, який мусів опікуватися Округами стейтів Нью Йорку і Нью Джерсі в сумі 125 Відділів. У звітному році ті Округи придбали 1,020 нових членів, забезпечених на суму \$2,124,000. Сам В. Оріховський придбав 76 членів, записаних на свій рахунок, а при тому допомагав секретарям придбувати понаве число нових членів до Відділів, якими опікувався. Від липня заангажовано на постійно організатора проф. Романа Чучкевича — йому призначено територію Союзу, Кергонксон, Н.І. За 6 місяців праці проф. Р. Чучкевич придбав 47 нових членів. До постійних організаторів також зараховуємо головного радного Івана Ожежинського, який придбав для Філадельфійської Округи 85 нових членів. До праці організаційного Відділу зараховуємо також постійний контакт з 30 союзними Округами. У звітному році відбуло Річні Збори у 23-ох Округах, як також організаційні збори у 25-ох Округах. В більшості Округ, звітодавець особисто брав участь у нарадах. Слід також згадати вишкілний секретарсько-організаційний курси, які відбулися в Округах Клівленд, Детройт та Нова Англія (в Нью Гейвені, Вунсакеті і Бостоні). Доповідачами згаданих курсів були: Володимир Сохан, головний секретар і звітодавець. Також до важливої пропагандистичної праці організаційного Відділу належить зарахувати радіопередачі, які є добрим засобом ширення інформації про УНСОЮЗІ і його громадську та забезпечувальну службу своїм членам. У звітному році ми передавали наші інформації про забезпечення в УНСОЮЗІ на 19 радіостанціях в Америці й Канаді в рамках устаткованого бюджету \$7,000. Не можна поминути й того, щоб не згадати видання „Трибуни” та писання статей на союзові теми у місячних звітах. Якщо йдеться про „Трибуну”, то ми прохали писемно всіх головних урядовців і почесних членів писати статті на союзові теми до „Трибуни”. Але окрім інж. Степана Куропаса ніхто не прислав у звітному році ні одной статті. Ми також звернулися до Канадського Представництва і прохали видати бодай одну „Канадську Трибуну” для піднесення союзового престижу в Канаді. Матеріалів не одержано і „Трибуни” не видано.

Вважаємо за доцільне згадати і те, що звітодавець враз із обласним організатором В. Оріховським взяв участь у семінарі братських союзів від 17-20 травня 1976 року, що відбувся в Пурду університеті в Індіанолісі, Індіана.

Організаційний Відділ окрім звітодавця, ще zatrudнює постійну секретарку Марію Савчак, яка є керівником і відповідальна за всю кореспонденцію та статистичні дані того важливого департаменту. Доривочно (парттайм) їй ще допомагають в праці, а головню в писанні англійських листів і висилці кореспонденції дві сестри: Аня Чекай, студентка 3-го року коледжу і Меланія Чекай, студентка першого року середньої школи. Членам того „тіму” складаю сердечну подяку за їхню добру працю і за гарну кооперацію.

Інші ділянки моєї роботи: поза щоденною працею у Головному Канцелярії УНСОЮЗУ та в терені, обслуговуючи поодинокі Округи і Відділи, належу до Дирекції ЗУД-АК-у, товариського суду Відділу УНКА у Філадельфії, до Контрольної Комісії 6-го Відділу ОЧУС-у у Філадельфії і товариського суду при Спортовому Товаристві „Трибуна” у Філадельфії. Був делегатом УНСОЮЗУ на XII-й Конгрес УНКА, що відбувся в жовтні 1976 р. у Нью Йорку.

Кінчаючи вже другий раз, з ряду, звіт на пості члена Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ, вважаю за відповідне підкреслити, що видавши десятки Союзівців Округу Америки і дві Округи Канади, стверджую, що патріотична українська громада доцільно величезну роль такої впливової братської установи, якою є УНСОЮЗІ, тому ми повинні все рахувати на її підтримку. Ми мусимо всі, одним „тілом”, докласти наших зусиль, щоб задержати престиж УНСОЮЗУ, що його внесли наші заслужені поперні на найвищий щабель. Наш апел — працюймо всі для росту Українського Народного Союзу!

ТАБЛИЦЯ, Ч. 1.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО МІСЯЦЯХ У 1976 Р.

Місяць	Число членів	Сума забезп.	В тому АДД
Січень	236	\$ 523,000	37
Лютий	224	479,500	29
Березень	211	501,000	31
Квітень	200	462,000	24
Травень	222	542,000	37
Червень	229	526,500	33
Липень	190	497,000	39
Серпень	224	554,500	36
Вересень	237	555,000	42
Жовтень	302	675,500	50
Листопад	228	696,500	29
Грудень	508	1,317,500	69
Разом	3,071	\$7,330,000	456

ТАБЛИЦЯ, Ч. 2.

ЖІНКИ — ОРГАНІЗАТОРКИ, ЯКІ В 1976 РОЦІ ПРИДБАЛИ 10 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Ч. Здобула	9 Юлія Демчук	76	13
Ч. Організаторка	Від. члени	10 Марія Гнатик	304	13
		11 Олександра Яворська	344	13
1 Анна Гарас	47 36	12 Марія Душник	293	12
2 Квітка Стешок	25 34	13 Дарія Оріховська	353	12
3 Марія Макар	348 32	14 Анна Ремік	238	11
4 Олена Олек	22 31	15 Марія Лисогір	325	11
5 Текля Мороз	465 29	16 Софія Козак-Оріховська	340	11
6 Олександра Долницька	434 23	17 Ірена Олійник	387	11
7 Ірена Фуґа	321 20	18 Віра Баніт	473	11
8 Марія Кульчицька	8 14	19 Еля Гордон	181	10
		20 Олена Карачевська	221	10

ТАБЛИЦЯ, Ч. 3-4

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗІВЦІВ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув чл.
1	І. Ожежинський	153	85
2	В. Оріховський	353	76
3	Р. Татарський	94	56
4	В. Кобит	121	55
5	С. Гавриш	83	47
6	Роман Чучкевич	88	47
7	М. Кігічак	240	45
8	Б. Зорич	432	44
9	Анна Гарас	47	36
10	Квітка Стешок	25	34
11	Т. Бутрей	164	33

ТАБЛИЦЯ, Ч. 5.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 10 ДО 24 НОВИХ ЧЛЕНІВ

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув чл.
1	В. Колодій	191	24
2	Олександра Долницька	434	23
3	М. Турко	63	22
4	І. Гушайлюк	147	21
5	Ю. Цегельський	368	21
6	Ірена Фуґа	20	20
7	М. Драпала	96	19
8	В. Попович	367	19
9	П. Головачук	42	18
10	О. Чабан	242	18
11	Л. Вовк	444	18
12	Л. Прокопенко	89	17
13	Л. Гардлік	206	17
14	П. Тарнавський	375	17
15	Р. Припхан	399	17
16	П. Шевчук	13	16
17	Г. Корб'як	146	15
18	М. Гаврилюк	162	15
19	В. Гаврилюк	316	15
20	І. Данківський	375	15
21	І. Геврик	445	15
22	Марія Кульчицька	8	14
23	І. Ярчак	113	14
24	А. Дорошенко	114	14
25	Т. Кубарич	217	14
26	Й. Ірха	224	14
27	Я. Шербак	352	14
28	Ф. Петрик	362	14
29	Я. Бурій	402	14
30	М. Малинівський	437	14
31	М. Отрок	14	13
32	О. Зинюк	15	13
33	Л. Блонарович	34	13
34	М. Савків	57	13
35	Юлія Демчук	76	13
36	М. Фединшин	155	13
37	Марія Гнатик	304	13
38	А. Копистинський	327	13
39	Олександра Яворська	344	13
40	М. Нич	397	13
41	А. Кушнір	83	12
42	Б. Підлаский	181	12
43	О. Твардовський	214	12
44	Б. Дейчаківський	233	12
45	Марія Душник	293	12
46	Дарія Оріховська	353	12
47	Д. Пич	458	12
48	М. Шпитко	489	12
49	І. Пиндус	39	11
50	А. Цідин	55	11
51	П. Когут	56	11
52	М. Шеремета	70	11
53	А. Іванюк	106	11
54	А. Слюсарчук	174	11
55	Б. Оджинський	216	11
56	Анна Ремік	238	11
57	М. Мартиненко	245	11
58	С. Іваницький	276	11
59	В. Василенко	277	11
60	М. Гентош	305	11
61	Марія Лисогір	325	11
62	Марія Козак-Оріховська	340	11
63	Я. Карпях	385	11
64	Ірена Олійник	387	11
65	В. Шаран	407	11
66	І. Телюк	414	11
67	Віра Баніт	473	11
68	Р. Куропась	20	10
69	І. Хомко	42	10
70	І. Срант	86	10
71	М. Сорока	136	10
72	Еля Ірдон	181	10
73	Олена Карачевська	221	10
74	М. Кальба	226	10
75	П. Дутка	277	10
76	С. Кравець	277	10
77	Д. Галонжка	307	10
78	М. Захарко	349	10
79	Б. Футей	358	10
80	Ю. Баранюк	371	10
81	О. Ярема	372	10
82	В. Давидюк	411	10
83	Марія Сибело	452	10
84	Р. Горнич	460	10
85	І. Скіра	153	10

Українські професори взяли участь у з'їзді славистів у Чикаго

Чикаго (Р) — Від 28-го до 30-го грудня м.р. відбувався тут з'їзд славистів ААТСЕЕ, на якому було кільканадцять українських професорів. Предсідниками двох сесій були проф. Мирослава Знаєнко (яку заступали) та Борис Глинський. Доповіді на конференції мали: Володимир Смирнів з МекМестер Університету (про „Символічний план Народного Малахія“) та Лариса Онисевич з Ратгерсу (на тему „Чи справді був Великий у „Патетичній Сонаті“ Миколи Куліша?“). Зчитано також доповідь несприятельного Євгена Федоренка („Горкий та Коцюбинський“). Перед закриттям з'їзду відбулася також сесія Інтернаціонального товариства ім. Івана Франка, якою провадив Дмитро Штогрин.

Рівночасно з конференцією славистів були також з'їзди Товариства модерних

мов (MLA) та Лінгвістичного Товариства (LSA), на яких були доповіді проф. Оленки та Богдана Сацюків з Порто Ріко.

Завдячуючи д-рові Д. Штогрину, відбулась також товариська зустріч українців, що приїхали на цю з'їзди, та деяких громадян і професорів з околиці Чикаго. Всі присутні виявили охоту продовжувати такі зустрічі, контакти та виміни думок і під час чергових з'їздів. Українська шадниця „Певність“ покрила кошти цієї зустрічі в МекКормик готелю.

Вищезгадані професійні товариства матимуть свої з'їзди в грудні 1978 року в Нью Йорку. Предсідниками двох славистических сесій будуть проф. З. Кук („Наукова фантастика в слов'янських літературах“) і проф. Л. Онисевич („Слов'янська драма у 20-м столітті“).

Композитори Ігор Білогруд і Осип Залеський нагороджені за музичні твори

З Фонду ім. Ляриси Целевичівної був проголошений на 1977 р. конкурс на музичний твір-кантату. Це другий з черги музичний конкурс з того Фонду. В 1975 р. був проголошений конкурс на пісню, а в 1976 р. замовлено інструментальний твір, а на 1977 р. проголошено конкурс на кантату — інформус пані Мирослава Ласовська, голова Кураторії Фонду.

В еміграційних умовах писати музичні твори більшого формату це великий подвиг. Кантата вимагає для виконання вокалістів і оркестри, що в нас, при відсутності професійної симфонічної оркестри, є важким зусиллям. Все ж, наші композитори хоч і свідомі тих еміграційних труднощів, не знеохочуються, творять і збагачують українську культуру.

Нагороду в сумі 350.00 дол. признано композиторові Ігореві Білогрудові за кантату „Сонце Свободи“, слова Ганни Черинь. Ігор Білогруд живе біля Чикаго, крім нагородженого твору написав: кантату „Мазепиним Шляхом“, симфонічні поеми, балетні сюїти, музику до „Лісової Пісні“ Лесі Українки, значну кількість романсів, пісень, хорівих і фортепіанових творів. Тепер закінчив оперу „Ольга Київська“, лібретто Л. Полтави.

Ігор Білогруд

Другу нагороду в сумі 150.00 дол. признано композиторові Осипові Залеському за твір „Полудне“, слова Івана Франка. Осип Залеський має написані: сольові, дуети, твори для хорів, скрипки і фортепіано. Крім композицій, він написав низку музичнознавчих праць, є автором Малої Української Енциклопедії. Проживає в Бофалло.

Обидві нагороджені кантати були оцінені як високоякісні твори членами журі, в складі: проф. Дарія Карнович, проф. Олександр Берник та проф. д-р Ігор Соневицький.

Меценатами Фонду є панство мгр Уляна Целевич-Стецюк і мгр Андрій Стецюк. Створений він в пам'ять доні Ляриси Целевичівної. Ціллю Фонду є підтримувати і заохочувати наших культуротворців до праці.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Петра Біланюка

складають на Патріарший Фонд

по 20.00 доларів:

о. Петро ПОДОЛЯК

Рома НЕДЗВЕЦКА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. інж. Осипа Барана

на будову церкви св. Юра в Нью Йорку

40.00 дол. зложили:

Таня і Аполінарія ОСАДЦІ

та Ольга і Микола ЗАЦУХНІ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями й Українським Громадянством, що в четвер, 5-го січня 1978 р. по довгій і важкій недугі, несподівано, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. Проф. Д-р ІЛЛЯ ЯСІНЧУК

бувший старшина УГА та учасник Визвольних Змагань України.

Покійний д-р І. Ясінчук нар. 1-го серпня 1891 р. в селі Іванівці біля Коломиї, Західна Україна. Після війни студіював природничі науки на Карлівському університеті в Празі, які закінчив докторатом в 1926 році. Деякий час жив на Закарпатті в Мукачеві й Хусті. Був теж професором в Українській Гімназії в Могилеві біля Праги. По 2-й світовій війні був директором Української Гімназії в Фіссені, Баварія.

Прибувши до США в 1949 р. був професором на Сейнт Бонавенчурі університеті, Н. Й., та в Ласаль Колледжі, Філадельфія, Па. Коли пішов на емеритуру, то деякий час замешкав у Фенікс, Арізона, а останні роки, проживав у домі своєї доні Зорі біля Вашингтону.

Похоронні відправи — Парастас і Панахиду — відслужено в неділю, 8-го січня 1978 р., о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні Памфрі в Беттсесді.

Заупокійну Службу Божу відслужено в понеділок, 9-го січня, о год. 9-го ранку, в українській католицькій церкві Пресв. Родини в Вашингтоні, Д. К.

Похорон відбувся 10-го січня 1978 р. о 11-й год. рано, на українському католицькому цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі біля Філадельфії, Па.

Горем прибиті:

донька — д-р ЗОРА ЯСІНЧУК-ГРІФФ

з чоловіком д-ром ЙОСИФОМ ГРІФФО

внуки: ГОРДІЙ і МАРКО

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. магістра Романа Кекіша

складають на Фонд ім. Івана Багряного:

Василь і Галина Гришко \$100.00

Борис і Валентина Преско 100.00

д-р Роман і Алла Трохимчук 100.00

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. мгр Романа Кекіша

складає 100.00 доларів

на Український Студійний Центр в Гарварді —

Родина РАСЯКІВ в Америці і в Україні

В Сороковий День Смерті

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

і ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШ

бл. п.

СТЕФАНІЙ З РУДИХ МАНЬКО

в українській католицькій церкві

св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

в суботу, 14 січня 1978 р., о год. 8-й ранку

Рівнож будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ:

в Українській Католицькій Церкві у ВИПАНИ, Н. Дж.

в Українській Католицькій Церкві в ТОРОНТІ, Канада.

ВАСИЛЬ МАНЬКО — муж

ВАСИЛЬ і НАТАЛІЯ ЄРЕГІ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ мого Дорогого і Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ПАЛАДІЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

18-го січня, в церкві св. Юра в Нью Йорку, о год. 7:15 рано;

19-го січня, в церкві св. Николая в Гудсоні, Н. Й., о год. 7-й веч.;

21-го січня, в церкві св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж., о год. 9-й ранку;

21-го січня, в церкві Всіх Святих в Нью Йорку, 11-та вул., о год. 10-й ранку.

Проситься про молитви за спокій душі Покійного.

Дружина ЛЮСЯ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 9-го січня 1978 р., несподівано, упокоїлась в Бозі, в Лондоні, Англія, наша Найдорожча і Незабутня МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, ТЕТА, КУЗЕНКА і ШВАГЕРКА

бл. п. ЮЛІЯ ГАЛИНА з КОБЕРСЬКИХ ОЛІЙНИК

вдова по судовому урядничові в Мислинщині і Кросні, кол. опікунка тифознохворих воїнів УГА у воєнному шпиталі в Барі — 1919 р.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, дня 13-го січня 1978 р. в Лондоні, Англія.

В глибокому смутку:

доньки:

НАТАЛКА МУЗИЧКА з мужем

ОСИПОМ та дітьми ВЛОДЗЬОМ,

ЛЯРИСОЮ та ОЛЕГО (Лондон, Англія)

СЛАВА БЯЛИКЕВИЧ з сином

МАТІЄМ (Краків, Польща)

сестра — МАРІЯ ГОЛОВЕЯ з мужем

МИХАЙЛОМ

сестринки:

ОРИСА САЛЯК з родиною

ДАРІЯ КЕКІШ з родиною

кузенка — ІРЕНА КОЛОДІЙ з родиною

Ближча і дальша Родина в Америці, Англії та Україні

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА за спокій її Душі

буде відправлена в церкві СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ.

В пам'ять Дорогого Друга

поручника Ярослава Рибалта

та його Доні

Лідки

зложили свої пожертви на Український Науковий

Інститут в Гарварді:

по 100 дол. Оріса Лагошник, Василь Лагошник, 50 дол.

Кікта Степан, 25 дол. Стрільчук Степан, по 20 дол.

Ключник Ярослав, Ніньковський Михайло, Ліщак Іван,

Кубин Ярослав, Бурда Іван, Рибал Олекса, по 10 дол.

Лагошник Юстина, Бачинська Наталка, по 5 дол.

Тарнавецький Богдан, Прокопик Василь. Разом 435 дол.

КОМІТЕТ ФКУ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 6-го листопада 1977 року,

відійшов від нас,

наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

СВ. П.

Д-р АЛЕКСАНДЕР СУШКІВ

Цією дорогою хочемо подякувати Родині, Приятелям і Знайомим за так численні особисті і письмові висловки співчуття та їхню участь в похоронних обрядах.

В першу чергу наша велика подяка Всесвітнім Отцям: о. д-рові В. Гавлічеві, парохіві церкви св. Юра в Нью Йорку і о. Дмитрієві Библові з парохії церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку за відправлення Панахиди, а о. Д. Библіу за відправлення Заупокійної Служби Божої, за зворушливу проповідь і за переведення похоронних обрядів на цвинтарі в Бавид Бруку. Зокрема ми глибоко зворушені участю в Службі Божій і сердечною згадкою про Покійного о. Льюренса Ф. Пафчіка із Ст. Клер шпиталю.

Наша щира подяка Членам хору церкви св. І. Хрестителя під диригентурою п. М. Добоша, які своїм співом звеличали похоронні обряди.

Сердечно дякуємо д-рові Т. Шегединові, голові Метрополітального Відділу УЛТ за прощальні слова від Управи і Членства, д-рові С. Ворохові, що прощав Покійного від Головної Управи Українського Лікарського Товариства, д-рові Р. Грабові за його теплі слова від Товариства, д-рові Р. Осінчуків за слово в часі трини та п. М. Салданові, який склав подяку від Родини.

Ми глибоко вдячні усім Тим, що вшановуючи пам'ять Покійного, склали свої пожертви на Служби Божі, на Український Інститут при Гарвардському Університеті, на Патріархат, на будову нової церкви св. Юра в Нью Йорку, на Радіопрограму оо. Василіян, на Ступендійний Фонд УЛТ, на дім Союзу Українок та на Український Музей. Щира подяка за візки та чудові квіти.

Щире Спасибі усім Тим з Родини та Приятелів, які спішили нам зі своєю допомогою, щоб влектиши нам наш безмежний біль та були з нами в час нашого великого горя.

Хай Всевишній сторжко Вас усіх нагородить та благословить за Ваше добре серце.

Дружина ІРЕНА

Донька АЛЕКСАНДРА

Український Конгресовий Комітет Америки Відділ у Філадельфії

запрошує все Українське Громадянство

на святкування

60-ої РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ

що відбудеться в неділю, 22-го січня 1978 року

Год. 10-та рано: АРХІСРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ в Українському Католицькому Митрополічному Соборі, яку відправить Високопреосвященніший Владика Митрополит ЙОСИФ ШМОНДЮК

та в Українській Православній Катедрі св. Володимира, яку відправить Всесвітній о. мітрат СТЕПАН БІЛЯК.

Год. 4:30 по пол.

УРОЧИСТИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ

в Бенджамин Френклин готелі, при 9-й та Честнат вул., Філадельфія, Па.

В бенкеті заповніли свою участь: Митрополит ЙОСИФ ШМОНДЮК і Дост. МИКОЛА ЛІВІЦЬКИЙ, Президент УНР в екзилі.

Промову виголосить Проф. Д-р МИХАЙЛО ПАП, Голова Української Американської Асоціації Університетських Професорів, в українській мові та

Д-р РИЧАРД ГАНУСЕЙ, Суперінтендент П'ятого Дистрикту Шкільної Системи міста Філадельфії, в англійській мові.

До участі запрошено представників американського публічного життя.

В містечкій частині беруть участь: солістка МАРІЯ ЯСІНСЬКА-МУРОВАНА та

проф. ВОЛОДИМИР ГРУДИН, композитор і піаніст.

Уривки з Універсалів УЦРади відчитатимуть представники молодечих організацій.

Просимо зголошувати свою участь у БЕНКЕТІ в бюрі Відділу УККА або на тел.

457-5471; 549-1835; або 676-1893, НЕГАЙНО, а найдалі до 16 січня 1978 р. Своєю

масовою участю в цих святкуваннях засвідчим свою солідарність із Нескореними на Рідних Землях!

Об'єднані Відділи

Українського Конгресового Комітету Америки Нью Джерзі

запрошують взяти участь

у святкуваннях

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

з БЕНКЕТОМ та ЗАБАВОЮ

що відбудеться

в суботу, 21-го січня 1978 року, о год. 5-й до полудні

в центральній залі св. Димитрія, 681-691 Roosevelt Ave., Carteret, N.J.

Оркестра „Дніпро“

Столики замовляти тел. (201) 541-7892

Вступ на бенкет та забаву \$15.00 від особи, студенти на забаву \$3.00, дорослі на забаву \$5.00.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні

Теми

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорітці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.

Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейти Нью Джерзі за бонусом 5% ставитового податку

Три роки тому наш Дорогий Тато

Ред. ПЕТРО САГАЙДАЧНИЙ

загинув у Нью Йорку.

В цей Різдвяний час з любов'ю і вдячністю до нашого Тата вітаємо в Його імені Українців на Рідній Землі і у світі.

Молимося за Україну і всіх, що працюють для її добра і волі.

Христос Родився!

Славимо Його у Новому Році!

ДРУЖИНА, ДОНЯ, СИН

Управа Дівочого Хору „Жайворонки“ Осередку СУМА

ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Нью Йорку

в глибокому смутку повідомляє Членкинь Хору і все Українське Громадянство,

що в понеділок, 9-го січня 1978 року, несподівано, відійшов у Вічність

СВ. П.

Інж. РОМАН СТЕПАНЯК

наш бувший довголітній улюблений диригент.

ПОХОРОН в суботу, 14-го січня 1978 року, о год. 9-й ранку з церкві св. Марії

в Озон Парку, на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Доповідь Ю. Лободовського в УНДомі в Нью Йорку

Юзеф Лободовський промовляє в УНДомі 3.УП.1977. Президія вечора (від ліва сидить): ред. Р. Глиницький (керівник зустрічі), д-р Олег Волянський, проф. Олег Федішин.

(Світлина Уляна Любич)

Юзеф Лободовський, відомий польський поет і публіцист, виступив 3-го грудня м. р. в Українському Народному Домі в Нью Йорку зі своєю політичною доповіддю п. з. „Польсько-українська співпраця та її значення для визволення Польщі й України“. Співрозмовником був Український Демократичний Рух.

Прелюда представив ред. Роман Глиницький, заповідаючи, що Юзеф Лободовський є співробітником польського журналу „Культура“, який стоїть на становищі визнання етнографічних кордонів України. Він покликався на „Культуру“, в якій тому 15 років поміщено заяву, в якій визнано за Україною етнографічні терени, які входили в склад польської держави до 1939-го року. Юзеф Лободовський є одним із 6-ох провідних польських діячів, поруч з діячами російської, угорської і чеської еміграції, які в травні 1977-го року підписали „Декларацію в справі України“.

Юзеф Лободовський у своїй понадгодинній доповіді дав історичний огляд польсько-українських взаємин, які не все були світліми. Польська окупація українських земель, постійні війни, урядова асиміляція української провідної верстви та соціально-економічна експлуатація — все це є свідоме в українських умах. Прелюда ставився переконати учасників того вечора, що вони повинні пам'ятати про минуле, вчитися на попередніх помилках, щоб їх не повторити в майбутньому. Добрий шахіст, коли програє партію, то не регітує з гри, але запам'ятовує свої помилки, щоб не повторити їх вдруге. Доповідач підкреслював, що Україна — переносить нечувані в історії русифікаційні процеси — мовний геноцид. Пошира, покищо в догідній ситуації. Обов'язком поляків є допомогти українцям перетримати ту жахливу добу й дійти до спільного порозуміння, щоб могли ставити опір російському імперіалізму. Тільки разом — поляки й українці можуть ставити опір Москві.

Юзеф Лободовський переконаний, що після ліквідації українців, прийдє черга на поляків. Так польські, як і українські екстремістичні угруповання не бажать польсько-українського порозуміння. Польські екстремісти (колишні ендеки) бажать мати порозуміння з сильною Росією, мати з нею спільний кордон, тобто, чекають, а любитель Москви не знищить вавесь український нарід. Вони, у своїй найновітій, продовжують Ю. Лободовський, забувають, що їх радість короткозора, бо спільний кордон Польщі з Росією все кін-

чився програю Польщі. Після Першої світової війни Польща мала спільну границю з Московією, яка закінчилася ліквідацією державності на протязі 20-ох років.

В історії України й Польщі проявлялися моменти співпраці й боротьби. Тут, доповідач згадував про світлі й негативні сторінки польсько-української співпраці, при чому довше зупинився над значенням трактату про унію України з Польщею та Литвою, який заключено 16-го вересня 1658 р. в Гадячі й Варшавському договорі, який підписано 21-го квітня 1920-го року.

Юзеф Лободовський на підставі історичних фактів минулого доводив, що поляки й українці тільки разом можуть встояти проти спільного ворога червоної Москви. Ми мусимо разом жити, щоб ставити опір московському імперіалізму. При кінці своєї поетично опрацьованої доповіді Ю. Лободовський прийшов до заключного слова, що, коли б колись прийшлося українцям і полякам знову зі собою воювати, то „биймося на цвинтаріх московської імперії!“ Присутні, яких було 184 осіб, нагородили промовця рясними оплесками.

В широкій дискусії порушено ряд актуальних питань, на які прелюда давав вичерпні відповіді. Про переселення українців у Львівську Польщу, знищення українських церков і заборону УКЦеркви на Лемківщині, урядову зміну назв десятків українських місцевостей та інше. Ю. Лободовський не міг дати вичерпної відповіді, бо він не є речником уряду. Він згадав, що й в Україні змінюють деякі назви міст, не питаючись про згоду народу, й це саме застосовують в сучасній Польщі. Відносно польського шовінізму супроти українців в Польщі, то на це впливає урядова агітка, яка час від часу підсилює українське фобією такими неправдивими наклепами, мовляв українці брали участь в здушенні варшавського повстання, хоча усім відомо, що в боротьбі з повстанцями брали участь чисто російська бригада під командування Каміньського, про що писала „Культура“.

Деякі гарячкові дискусанти хотіли почути готову розв'язку польсько-української проблеми, але, на оформлення польсько-українського порозуміння прийде ще довго ждати, бо таких любителів минулого України, яким є Юзеф Лободовський, серед поляків дуже мало, а любителів минулого Польщі, масштабу Лободовського серед українців — ще менше.

Роман С. Голіят

ВІДЕНСЬКІ УКРАЇНЦІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

матичні коверти; таборова пошта Риміні — та багато інших експонатів, зв'язаних із філателією. Верхом виставки було офіційне урочисте її відкриття вечором 26 листопада 1977, у приватності високих австрійських урядових особистостей, та концерт Хору Церкви св. Варвари під орудою проф. А. Гнатішина — у залі виставки. Ці урочистості попередив молебне подяки в церкві св. Варвари, що його відправив о. д-р Остогайм-Дзерович.

Програму урочистого відкриття виставки започаткував голова Комітету по влаштуванню виставки й голова СУФА, ред. Борис Ямиський, привітавши гостей, зокрема високих урядових особистостей. Він спинився коротко над історією українських поселенців в Австрії та пригадав про участь українських козаків в обороні Відня 1683 р. Сьогодні українці вітаються повними правами вільних громадян демократичної Австрії. Доказом — сьогоднішня українська філателістична виставка. Наступним бесідником був голова САФТ, інж. Курт Бруно, який підкреслював зрілість СУФА поставити свою діяльність на службу загальнокультурних цілей — мистецтва, культури, релігії, себто шляхетним шляхом. Він побажав СУФА багато успіхів у його майбутній діяльності. Генеральний директор австрійської державної пошти, д-р Алфред Шлегель, висловив

подив до діяльності СУФА, до напрямку його зацікавлення і діяльності, зокрема релігійною тематикою Східної Церкви. Гратуючи Товариству з ювілею 10-річчя, він обіцяв підтримувати його працю в міру можливостей, обіцяючи рівночасно до 2-ох років видати значок з українською тематикою. Другу частину урочистостей заповнив концерт з такими точками: „Сей день...“ — Бортнянського; „О Тебї радується“ — Жданова; „Ой видно село“ — Л. Лепкого; „Ревука“; „Коломийка“ — обрїбка А. Гнатішина; Колядки: „Добрий вечір тобі“ і „Нова радість стала“. Закінчено концерт відспіванням „Многая літа“.

З приводу 10-річчя СУФА й ювілейної виставки, Комітет видав „Ювілейний Альманах СУФА“; журнального формату на 160 сторінках, німецькою й українською мовами, з різноманітними статтями, численними світлинами, та ілюстраціями поштових значків. Альманах виданий на доброму крейдовому папері, друк чистий, акуратний, що надає йому приємного культурного вигляду. Головний редактор — Борис Ямиський. З Переднього слова виходить, що до оформлення Альманаху видатно спричинилися проф. В. Колотило, Віра та Станіслав Буш, мовну коректуру українського тексту перекладав проф. А. Гнатішин, а більшість світлин були роботи Ігора Гнатішина.

„БАБИН ЯР ПАРК“ В ДЕНВЕРІ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

лом та історично заслугою міністерства було й залишитись по цей день вироблення проекту закону про національну-персональну автономію і переведення його через Правильство й Парламент Української Народної Республіки. Це діло ввійде до історії обох народів — українського й жидівського — як великий зразок того, як справді можна вирішити національне питання й покласти національні стосунки позитивно конструктивним шляхом, і що для того потрібна наявність одної тільки передумови — взаємної доброї волі.

Незаперечним фактом є, що тієї доброї волі з українського боку було аж забагато, часом до самопожертви. На жаль, з жидівського боку у відплату одержуємо атаки та знеславлення наших національних героїв. Це тільки повторює, що жиди, як і в минулому, рахуються з окупантом України, а не з українським народом.

Вислужниця роля жидів в Чека, ГПУ та інших органах окупанта на ціле життя в'їлася в пам'ять мільйонів українців. Цей факт не міг сприяти ідеальному співжиттю. Про ті вислуги окупантові з почуттям сорому згадують навіть деякі жидівські публіцисти. Наприклад, Вілліам Ресвік, який відвідував Україну (де й родився), в роках 1923-27-33, у своїй книжці „Я мріяв про революцію“ („Яй дремт Революцію“) каже, що йому було соромно за тих жидів, які служили, а в багатьох випадках керували Чека в Україні. Ресвік каже: „Від нежидів чекістів часом є можливість випростити коли хтось попав в їхні руки, але жиди не знали пощади.“ Очевидно, що наслідки такого „співжиття“ можна собі уявити. Коли прийшла нагода, таких вислужників не шадили, але з мотивів расових чи шовіністичних, коли вибухав, завіси набирала жорстоких форм.

Мабуть, що частина жидів не може погодитись з тим, що нині український нарід це не національно безформна маса другої половини 18-го століття. Інші

мабуть думають, що знеславленням та всякими іншими злочинами жидівським ім'ям пощадити повернути колесо історії взад. Очевидно, ми свідомі великих жидівських спроможностей в пресі, видавництвах та всіх інших засобах масової інформації, але попри це твердо віримо в те, що немає сили, яка спинила б чи повернула б визвольний процес 50-мільйонного українського народу. Ми були свідками того, що капітал не завжди вирішує справи. Хочуть того жиди чи не хочуть, а наш нарід, скоріше чи пізніше, стане господарем своєї землі.

Слова нашого національного пророка „Борітеся, поборете, вам Бог помагає“ є дороговказом не лише для „горстки“ українських націоналістів, але для всього українського народу. Недавно з прикритістю доводилось мені звернути увагу на сторінках нашої преси, на появу книжки „Погромник“, в якій автор знеславлено славе ім'я Симона Петлюри. Якраз тепер в англійській „Амеріці“ друкується серія критичних статей проф. Лева Шанковського, який з повною елюквентністю і ґрунтовним знанням справи, якто кажуть, „кладає автора на лопатки“. Проф. Шанковський переконливо доводить, що з автора говориться упередження, а не знання предмету. Односторонність і фальшування фактів перекреслюють науковість праці автора та роблять її пропагандним антиукраїнським агіткою, яка тільки затроює атмосферу та стасе одною колодою на дозрі до кращих взаємовідносин, але кажуть, що „нема нічого злого, щоб не вишло надобре“. Таке ставиться з книжкою „Погромник“. Вона спонукала деякого з наших науковців до писання наукової монографії про Симона Петлюру.

Подібне може статись і з парком „Бабин Яр“ в Денвері. Та покищо, ми змушені зареагувати лиш статтю, вказуючи на дуже авторитарний джерело, які свідчать про те, що коляборанти з гітлерівськими німцями були також і серед жидів. Ми змушені пригадати це тим, які призабули ці факти.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ 1977 Р.

П.Ч. Округа (осілок)	Відділення	Прийшло чл. у грудні	Разом у 1977 р.
ОКРУГИ ПЕНСІЛЬВЕНІ			
Філадельфія	39	131	459
Піттсбург	18	31	175
Шамокін	20	11	155
Алентавн	11	11	93
Скрентон	9	2	21
Вілкс Бери	9	12	36
Разом:	106	198	939

ОКРУГА МЕРІЛЕНДУ			
Балтимор	9	6	35

ОКРУГИ НЬО ЙОРКУ			
Нью Йорк	34	81	348
Сиракузи-Ютика	13	14	135
Рочестер	10	1	67
Трой	7	2	48
Бомфало	9	6	51
Разом:	73	104	649

ОКРУГИ НЬО ДЖЕРЗІ			
Ньюарк	22	9	129
Джерзі Сіті	11	20	135
Перт Амбой	12	8	80
Пассейк	7	9	49
Разом:	52	46	393

ОКРУГИ ІЛІНОЙ, МІЧІГЕН І ОГАЙО			
Чикаго	34	112	427
Детройт	20	13	176
Клівленд	20	53	350
Янгтаун	9	13	44
Разом:	83	191	997

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ			
Нью Гейвен	19	8	101
Бостон	6	15	65
Вунсакет	6	7	28
Разом:	31	30	194

ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ			
Центральна	6	8	38
Міннеаполіс	7	5	21
Ст. Луїз	6	—	5
Разом:	19	13	64

Необ'єднані Відділи в Америці			
Торонто	25	22	127
Монтреаль	10	10	102
Ніагара	9	9	52
Захід Канади	18	37	152
Разом:	62	78	433

ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	22	127
Монтреаль	10	10	102
Ніагара	9	9	52
Захід Канади	18	37	152
Разом:	62	78	433

Загальна сума			
		668	3,743

Увага! ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ КНИЖКА

Івана Мартинюка

МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ у Бережанщині

CENIV — MY NATIVE VILLAGE in the County of Berezhany

Книжка у твердій темно-коралевій полотної обгортці із золотими літерами роботи мистця — сина автора

ІНЖ. ОСИПА МАРТИНЮКА

624 сторінок. Ціна 20.00 дол. з пересилкою

Книжка цікава. В ній широкий огляд історії, побуту, звичаїв та обичаїв, які плекали українські селяни в Галичині. Ілюстрована історичними пам'ятками, стародавнім сільсько-господарським знаряддям і двома географічними мапами.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правових еміграційних видань, видає

ТРЕТІЙ НАКЛАДОМ ДОПОВІДЬ проф. д-ра П. КОВАЛЕВА

Український ПРАВОПИС

Це підручник для учнів, студентів, учителів, журналістів, поетів, письменників, мовних коректорів і редакторів та всіх, хто користується писемною мовою.

Ціна: \$3.50 включаючи пересилку

96 стор., 6" x 9", крейдяний папір, чіткий друк, витривала обгортка.

Вимагайте **УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС** в усіх книгарнях або замовляйте безпосередньо в ІУМ, надіславши голик, чек чи поштово-лінійний переказ (тільки в ам. доларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE
P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11254

ТАРЗАН, Ч. 7888. Знахар

Ми потребуємо допомоги, хоробрий ватажку, для хворої приятельки...

МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ

на всіх мовах. Великий вибір повного бізнесового устаткування. Напрями — виписання — продаж.

JACOB SACHS
119 W. 23rd St., New York, N.Y. 10011. Tel. (212) 243-8086

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ 3-КІМН. ПОМЕШКАННЯ
Навпроти St. Peters College, Джерзі Сіті, Н. Дж. Відгледі для 1 особи. Можливо для 2-ох.
(201) 451-2098

ДО ВІНАЙМУ

4 1/2 вел. кімнат, 402 Е. 12 Ст., 1-ша Авс., Нью Йорк, також 4 вел. кімнати у Брукліні при 568 Union St. (при 3-ої Авс.). Інформ. тел. (212) 473-0042 — (212) 552-2386

REAL ESTATE

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ НА ФЛОРІДІ
придбати ділянку під хату. 50 x 110 від \$5,000
85 x 120 від \$7,500
100 x 110 на 2 родини \$10,000

НОВІ ХАТИ

5 кімнат, лазничка, гараж, від \$25,500.
7 кімнат, 2 лаз., гараж на 2 авта від \$40,500.

SUNNYLAND REALTY
Stephen Kowalchuk — Realtor
855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
(305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

РЕКОМЕНДУЄ:
MAPLEWOOD — Чепурний, 1-род., 3-4 спальні, викінченою кімнатою в підвалі. \$59,000.
SPRINGFIELD — 1-род., 3 спальні, низький податок. \$54,000.
IRVINGTON, Nesbit Terr. — 2-род., 5 кімн. на 1-му пов., 3 кімн. на 2-му пов. Ціна приступна. \$44,900.

HELP WANTED

UPHOLSTERER CUSTOM SHOP
FULL TIME
UNION SHOP
OVERTIME
MIDTOWN LOCATION
(212) 838-6294

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуґа ІЦІ.РА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere In New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вавид Вруку і перенесенням Тілівних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

НЕ ПОДООЦІНЮЙ ЙОГО, ДОНЕ... ВІН МАЄ В СВОЇХ РУКАХ ДОСВІД КІЛЬКОСОТ ЛІТ!

ВІН ТІЛЬКИ ЗНАВІВ ПРО ПІ ПЛЯНИ!
Чи він сподівався, що цей гокус-покус викличе її?

Ми покличемо знахаря, щоб лікував блу богино! От, і „богиня“!... Якщо б

Ми потребуємо допомоги, хоробрий ватажку, для хворої приятельки...

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Price \$6.00 (hardbound), \$4.00 (softbound)

Postage and handling \$0.75

New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ!

з українськими зображеннями. Паковані по 6 і 12 шт.

в картоні. Вислаємо поштою.

(До набуття в усіх українських крамницях Америки)

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanyskyj

146 First Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel: (212) 228-2266